

Ενημερώσεις και φωτογραφίες από τις κινήσεις αλληλεγγύης στην κατάληψη Mundo Nuevo που απειλείται με εκκένωση

σελ. 4-5

ΣΑΧΤΖΑΤ ΛΟΥΚΜΑΝ

Ενημέρωση από τη διαδήλωση για τα έξι χρόνια από την δολοφονία του και από τη δίκη των δυο νεοναζί δολοφόνων την Τρίτη 12/2

σελ. 6

13 Γενάρη 1894: Η ανφρική εξέγερση της Carrara

σελ. 15

Τοποθέτηση για τις πρόσφατες εξελίξεις στην Βραζιλία

σελ. 2

Ο αγώνας των εκπαιδευτικών είναι αγώνας όλων μας

σελ. 12

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟ ΣΠΥΡΟ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ (ΑΠΕΡΓΟ ΠΕΙΝΑΣ ΑΠΟ 14 ΓΕΝΑΡΗ)

σελ. 14

Ενημέρωση από τη διεθνιστική/αντιφασιστική συγκέντρωση στα Προπύλαια στις 20 Γενάρη

σελ. 7

Πολιτική Διακήρυξη
του 3ου Συνεδρίου της Α.Π.Ο. σελ. 8

10 Μάρτη 2010 - 10 Μάρτη 2019
Τιμή στον αναρχικό αγωνιστή Λάμπρο Φούντα

Τοποθέτηση για τις πρόσφατες εξελίξεις στη Βραζιλία

Ενα από τα βασικά διαχρονικά προτάγματα του αναρχικού κινήματος υπήρξε αυτό της διεθνιστικής αλληλεγγύης. Στο σύγχρονο παγκοσμιοποιημένο περιβάλλον του καπιταλισμού το συγκεκριμένο πρόταγμα μοιάζει πιο επίκαιρο από ποτέ. Γι' αυτό θεωρήσαμε σημαντικό να τοποθετηθούμε για την πρόσφατη εκλογική νίκη (28/10) του ακροδεξιού υποψηφίου Μπολσονάρο με το Φιλελεύθερο Κοινωνικό Κόμμα στις εκλογές στην Βραζιλία, αλλά και την ορκωμοσία του στη συνέχεια ως πρόεδρος (1/1), εκφράζοντας παράλληλα την αλληλεγγύη μας στα αγωνιζόμενα κομμάτια του βραζιλιάνικου λαού.

Με ποσοστά άνω του 50% στις πλουσιότερες περιοχές της χώρας (νότιες και νοτιοανατολικές πολιτείες) και με μια εκλογική βάση αποτελούμενη ως επί το πλείστον από άντρες με υψηλότερα εισοδήματα, ο Μπολσονάρο εκφράζει μια γενικότερη τάση συντροπικοποίησης. Με προκλητικές -α λα Τραμπ- δηλώσεις του τύπου ότι «θα δώσει τέλος σε όλους τους ακτιβιστούς» και ότι «όλοι οι αριστεροί πρέπει να τουφεκιστούν» προοικονομεί την επιθετική του στάση απέναντι στα κινήματα και τους αγωνιστές. Χαρακτηριστικό είναι ότι στις πρώτες του δηλώσεις μετά την εκλογή του περιέγραψε τα κινήματα των αστέγων και των ακτημόνων αγροτών ως «τρομοκρατικά», δείχνοντας από νωρίς τις διαθέσεις του απέναντι στη φτωχότερα και πιο καταπιεσμένα στρώματα της Βραζιλίας. Η σάστη αυτή συνοδεύεται και από τον σεξισμό, την ομοφοβία και τον γενικότερο ρατσισμό που εκφράζει απέναντι στο γυναικείο φύλο, τα μέλη της ΛΟΑΤΚΙ κοινότητας, τους ιθαγενείς πληθυσμούς και τους μαύρους. Τα κινήματα, λοιπόν, μαζί με τις μειονότητες αποτελούν μόνιμους στόχους μιας πολιτικής που περιλαμβάνει στην ατζέντα της την στρατιωτικοποίηση της δημόσιας ζωής, την σύσφιξη των σχέσεων με τις ΗΠΑ και μια σειρά νεοφιλελεύθερων μέτρων, όπως την μείωση συντάξεων, την κατάργηση της εργατικής νομοθεσίας, των συλλογικών συμβάσεων και της δημόσιας ασφάλισης, μέτρα που θα συνοδεύονται με μια γενικότερη πολιτική ιδιωτικοποίησεων, πιστοποιώντας μια ευρύτερη ταξική και κοινωνική επιθετικότητα κράτους και κεφαλαίου.

Η επιθετικότητα αυτή ενσαρκώνεται τόσο από την εκλογή Μπολσονάρο που εκπροσωπεί ξεκάθαρα και ωμά τον διαχρονικό ανεπαναστατικό ρόλο του φασισμού όσο και από την ένταση φαινομένων ρατσιστικής και φασιστικής βίας. Από τη μια διαχειριστής της εξουσίας αναλαμβάνει ένας πολιτικός -και πρώη-

στρατιωτικός- που υπερασπίζεται ανοιχτά την στρατιωτική δικτατορία της περιόδου 1964-85 και τα βασανιστήρια και τις δολοφονίες που αυτή διέπραξε και από την άλλη ολόκληρες κοινωνικές ομάδες βρίσκονται στο στόχαστρο του συστήματος και παραστρατιωτικών και φασιστικών ομάδων κρούσων. Συγκεκριμένα, το 2017 δολοφονήθηκαν λόγω σεξουαλικού προσανατολισμού 445 άτομα (ένα κάθε 19 ώρες), νούμερα αυξημένα κατά 30% σε σχέση με το 2016. Επίσης, οι μαύροι παρόλο που αποτελούν το 8% του συνολικού πληθυσμού, βρίσκονται πρώτοι στη λίστα θυμάτων ανθρωποκτονιών με ποσοστό 71%. Η έμφυλη βία βρίσκεται κι αυτή σε έξαρση, καθώς από τις 4.539 δολοφονίες γυναικών την περασμένη χρονιά, οι 1.133 σχετίζονται με το φύλο τους. Χαρακτηριστικά πρόσφατα παραδείγματα των φαινομένων αυτών αποτελούν οι αυξανόμενες επιθέσεις από οπαδούς του Μπολσονάρο λίγο πριν τις εκλογές με αποκορύφωμα την δολοφονία του δασκάλου καποείρα Μοά ε Κατενέτε στην πόλη Σαλβαδόρ, αλλά και η δολοφονία τον περασμένο Μάρτιο στο Ρίο ντε Τζανέριο της Μαριέλλε Φράνκο, η οποία συμπύκνωνε ότι μισούν οι φασίστες: ήταν μαύρη, λεσβία, φεμινίστρια και αριστερή.

Η εκλογική νίκη του Μπολσονάρο, όμως, αποτελεί και μια επισφράγωση μιας διαφορετικής στρατηγικής από το βραζιλιάνικο κεφάλαιο και την αλλαγή στη σχέση του με το κράτος. Από το 1930 η ανάπτυξη της εγχώριας οικονομίας είχε το κράτος ως βασικό της εργαλείο, με τις μεγαλύτερες βιομηχανίες της χώρας να βρίσκονται υπό κρατικό έλεγχο. Παρά την επάνοδο του δημοκρατικού καθεστώτος το 1988 («Νέα Δημοκρατία»), η σχέση αυτή δεν άλλαξε, αλλά αντίθετα δημιούργησε νέες πολιτικές συνθήκες. Στόχος παρέμεινε η είσοδος σε κρατικές υπηρεσίες και επιχειρήσεις και το κυνήγι κρατικών ενισχύσεων (νόμιμων ή παράνομων) για όλες τις πολιτικές δυνάμεις. Έτσι, καθώς οι πολιτευόμενοι εκλέγονταν με κόμματα χωρίς σαφή ιδεολογία και γραμμή έχοντας τις παραπάνω επιδιώξεις, οι κυβερνήσεις χρησιμοποιούσαν το κίνητρο αυτό για να κυβερνούν με βάση μια πολιτικά ετερόκλητη πλειοψηφία (*presidencialismo de coalizão*). Αποτέλεσμα ήταν η συνέχιση ενός υπερτροφικού κράτους που η διαφθορά ήταν διάχυτη και η διαπλοκή μεταξύ κράτους και κεφαλαίου ξεκάθαρα κραυγαλέα. Με την άνοδο στην εξουσία του Εργατικού Κόμματος του Λούλα το 2003, χρησιμοποιήθηκε ένα μικρό κομμάτι όλης

αυτής της κερδοφορίας για κοινωνικές παροχές προς τα φτωχότερα στρώματα. Το ξέσπασμα της παγκόσμιας οικονομικής κρίσης το 2008 δεν μπορούσε να μην επηρεάσει και τη Βραζιλία. Το ίδιο διάστημα που ξέσποιύσε το σκάνδαλο διαφθοράς «Πλυντήριο Αυτοκινήτων», που κυβέρνηση Τέμερ ψήφιζε νομοσχέδια που έπαιρναν πίσω κοινωνικές παροχές και διόγκωναν τις καταστατικές εξουσίες του κράτους. Το σκάνδαλο εισχώρησε σε όλα τα κλιμάκια της πολιτικής ζωής και ο Μπολσονάρο παρουσιάστηκε στις τελευταίες εκλογές ως σωτήρας για τη χώρα, εκπροσωπώντας τις νέες στρατηγικές επιλογές του κεφαλαίου.

Αυτή τη στιγμή στην Βραζιλία συντελείται μια αναδιαμόρφωση των ρόλων εξουσίας των κυρίαρχων τάξεων τόσο εσωτερικά (συμπεριλαμβανομένου και του παράνομου κεφαλαίου, όπως του ναρκεμπορίου) όσο και εξωτερικά ως προς τις σχέσεις του με τις ΗΠΑ και το ρόλο της χώρας σε σχέση με τα υπόλοιπα κράτη της Λατινικής Αμερικής. Για να μπορέσει να γίνει αυτή η μετάβαση βαθαίνει και επεκτείνεται το καθεστώς εξαίρεσης, οι εξουσίες της κρατικής μποχανής αυξάνονται και εισχωρούν όλο και περισσότερο στο κοινωνικό σώμα, ενώ οι ταξικές αντιθέσεις οξύνονται με μεγάλο κομμάτι του πληθυσμού να βυθίζεται στην φτώχεια και την εξαθλίωση. Μια πορεία που αποτελεί προϊόν της μορφής του ίδιου του σύγχρονου καπιταλιστικού συστήματος και δεν καθορίζεται από το κόμμα που βρίσκεται στην εξουσία.

Γ' αυτό ακριβώς, το ζήτημα δεν είναι η επιλογή μεταξύ ενός σοσιαλδημοκρατικού μοντέλου ή έστω ενός μοντέλου με το κράτος βασικό πρωταγωνιστή της οικονομίας και ενός νεοφιλελεύθερου μοντέλου διαχείρισης. Και τα δυο έχουν τη διαφθορά διάχυτη, αυξάνοντας και αναβαθμίζοντας παράλληλα τις εξουσίες του κράτους-αστυνόμου και την καταστολή των καταπιεσμένων και των αγωνιστών. Ζήτημα είναι η συνολική απόρριψη του κράτους και του καπιταλιστικού συστήματος ως πηγές της αδικίας, της φτώχειας, των πολέμων. Μια σκιαγράφηση του νέου υπουργικού συμβουλίου είναι αρκετή για να καταδείξει τις «αλλαγές» που επέρχονται στο πολιτικό σκηνικό της Βραζιλίας.

Το νέο υπερ-υπουργείο Οικονομικών αναλαμβάνει ο Πάουλο Γκέντζες, απόφοιτος της Σχολής του Σικάγο και συνεργάτης των Chicago Boys, εισηγητών του νεοφιλελεύθερου δόγματος, με πρώτο πειραματόζωο την Χιλή επί δικτατορίας Πινοτσέτ. Το υπουργείο Γεωργίας αναλαμβάνει η Τερέζα Κριστίνα ντα Κόστα που είχε πρωτοστατήσει στην ψήφιση νόμου στην Βουλή για την απελευθέρωση της χρήσης τοξικών φυτοφαρμάκων, ενώ για την εκλογική της καμπάνια έλαβε δωρεές από 12 μεγαλοεπιχειρηματίες της αγροτοβιομηχανίας. Δεν μπορούμε να μην συνδέσουμε το γε-

γονός αυτό τόσο με τις πρόσφατες δηλώσεις Μπολσονάρο για την συμφωνία για το κλίμα όσο και με την εντεινόμενη αποψήλωση του δάσους του Αμαζονίου, του κύριου πνεύμονα οξυγόνου για τον πλανήτη μας. Την ίδια στιγμή υπουργός Προεδρίας θα διοριστεί ο Όνις Λορενζόνι, ο οποίος σχετίζεται με τον αγροτοβιομηχανικό όμιλο Cosan, ενώ πρόσφατα ομολόγησε πως πάρει 100.000 δολάρια από την εταιρεία-κολοσσό εξαγωγής κρέατος JBS και εικρεμούν εναντίον του κατηγορίες για δωροδοκία και από την Odebrecht. Οι σχέσεις, δηλαδή, με το μεγάλο κεφάλαιο της χώρας είναι ξεκάθαρες, όπως και η εμπλοκή σε διαφόρων ειδών σκάνδαλα. Ακόμα και για τον νέο υπουργό Δικαιοσύνης Σέρτζιο Μόρο που πρωτοστάτησε στην υπόθεση «Πλυντήριο Αυτοκινήτων» και την πρωτόδικη καταδίκη για διαφθορά του Λούλα, κεφαλαιοποιώντας πολιτικά τον ρόλο του, υπάρχουν στοιχεία για πιθανή παράνομη χρηματοδότηση της προεκλογικής του εκστρατείας.

Η άλλη όψη της επερχόμενης κυβέρνησης είναι φυσικά η καταστολή, ο ρατσισμός, εντέλει ο ολοκληρωτισμός της. Υπουργός Άμυνας αναλαμβάνει ο απόστρατος στρατηγός Φερνάντο Αζεβέδο ε Σίλβα, πρώην αρχηγός του στρατού που χαρακτηρίζει το πραξικόπημα του 1964 ως «κίνημα». Επίσης, επικεφαλής του Συμβουλίου Ασφαλείας έχει τοποθετηθεί ο Αουγκούστο Ελένο που υπερασπίζεται την απόλυτη ελευθερία στρατού και αστυνομίας να σκοτώνουν και έχει χαρακτηρίσει την οριθέτηση ιθαγενικών εδαφών ως «απειλή για την εθνική κυριαρχία». Και φυσικά μπορούμε να προσθέσουμε τις πρόσφατες εισβολές της αστυνομίας σε πανεπιστημιακούς χώρους με το πρόσχημα του νέου νόμου κατά της «κομματικής προπαγάνδας», οι οποίες συνοδεύτηκαν από ντου σε αίθουσες διδασκαλίας,

κατέβασμα αντιφασιστικών πανό, ακόμα και απαγόρευση αντιφασιστικών εκδηλώσεων. Η καταστολή αποκτά περαιτέρω νομικά πλαίσια για να μπορεί να εφαρμοστεί, όπως με τον νόμο που εισηγείται ο γιος του Μπολσονάρο για απαγόρευση του κομμουνισμού και φυλάκιση των υποστηρικτών του από 2 έως 5 χρόνια.

Ως απιάντηση στην αυξανόμενη δημοτικότητα του Μπολσονάρο, το Εργατικό Κόμμα προέταξε την «αντιφασιστική ενότητα» μπας και μπορέσει να σωθεί εκλογικά (στην συμμαχία τους συμπεριλαμβάνεται και το KK Βραζιλίας). Κινήσεις γνωστές από την σοσιαλδημοκρατία που σκοπό έχουν την επαναφορά ή την παραμονή στην εξουσία. Όχι μόνο οι σοσιαλδημοκράτες δεν αποτελούν με κανένα τρόπο αντιφασιστική δύναμη, αλλά αντίθετα στρώνουν τον δρόμο στην φασιστική επέλαση πότε χρησιμοποιώντας τον εθνικισμό για να προωθήσουν ευρύτερα συμφέροντα και πότε χτυπώντας τα κινήματα με φασιστικές ομάδες κρούσπης. Στην προκειμένη ήλιπιζαν ότι αντιφασιστικές διακρηγύεις και η ενίσχυση της παιλιάς διαίρεσης αριστερά-δεξιά θα ξέπλυναν τα σκάνδαλα, την διαφθορά και την εκτεταμένη κερδοσκοπία των κυβερνήσεών της. Εντέλει δημιούργησαν ψεύτικα διλήμματα στον βραζιλιάνικο λαό, καθώς η μάχη ενάντια στο φασισμό αποτελεί κομμάτι της συνεχούς αναμέτρησης ενάντια σε κράτος και κεφάλαιο για την συνολική απελευθέρωση. Κι αυτό γιατί ο φασισμός αποτελεί παιδί του καπιταλιστικού συστήματος και σπεύδει κάθε φορά εργαλειακά προς διάσωσή του.

Και η αλήθεια είναι ότι οι προηγούμενες κεντροαριστερές κυβερνήσεις προώθησαν μεθοδικά την ατζέντα της «δημόσιας τάξης» ποινικοποιώντας τους φτωχούς μέσω του αυξανόμενου εγκλεισμού τους (ιδιαίτερα

του μαύρου πληθυσμού) και τους αγωνιστές μέσω της εντεινόμενης καταστολής που κορυφώθηκε με την ψήφιση του νέου αντιτρομοκρατικού νόμου από την Ρουύσεφ, την ίδια ώρα που αναβαθμίστηκε ο ρόλος του στρατού στο εσωτερικό της χώρας, αλλά και όσον αφορά την γεωπολιτική της πρείρου. Παράλληλα, η ατζέντα της ταξικής συμφιλίωσης κατέρρευσε παταγωδώς, αφαιρώντας κοινωνικά δικαιώματα, πολιτικές ελευθερίες και δημόσιες παροχές, πράγματα κατακτημένα μέσα από ταξικούς-εργατικούς αγώνες δεκαετιών σε παγκόσμια κλίμακα. Ο δρόμος για την επικράτηση του ακροδεξιού-νεοφιλελεύθερου μοντέλου που πρεσβεύει ο Μπολσονάρο είχε ανοίξει από πριν και απλώς οι πρόσφατες εκλογές επικύρωσαν την επικράτησή του.

Εμείς από την μεριά μας, παρότι βρισκόμενοι και βρισκόμενες χιλιάδες χιλιόμετρα μακριά, εκφράζουμε την αλληλεγγύη μας στα αγωνιζόμενα κομμάτια του βραζιλιάνικου λαού, που δίνει μάχη ενάντια στην βαρβαρότητα του καπιταλιστικού συστήματος και του σύγχρονου ολοκληρωτισμού. Μια βαρβαρότητα που αποτελεί πραγματικότητα σε παγκόσμιο επίπεδο, έστω κι αν εκφράζεται με διαφορετικό τρόπο κατά τόπους. Μπορούν, όμως, να στηθούν αναχώματα απέναντι στις εντεινόμενες επιθέσεις κράτους και κεφαλαίου και την φασιστική απειλή. Χρέος μας είναι η ενδυνάμωση της διεθνιστικής αλληλεγγύης, η οργάνωση κι ο αγώνας ενάντια σε εξουσία, καπιταλισμό, φασισμό κι εθνικισμό με ορίζοντα και πυξίδα την κοινωνική επανάσταση, την αναρχία και τον ελευθεριακό κομμουνισμό.

Libertatia - συλλογικότητα για τον ελευθεριακό κομμουνισμό - μέλος της ΑΠΟ-Ο.Σ.

7/1/19

Ενημέρωση από την καμπάνια διεθνιστικής αλληλεγγύης για την ανοικοδόμηση της κατάληψης Libertatia

Στις αρχές Γενάρη, η Αναρχική Ομοσπονδία Ηνωμένου Βασιλείου και σύντροφοι/ισσες φιλοξένησαν συντρόφους από την Α.Π.Ο. με σκοπό την πραγματοποίηση εκδηλώσεων για την ανάδειξη της πολιτικής συγκυρίας στην Ελλάδα και την αντιπληροφόρηση σε σχέση με τον εμπροσμό της κατάληψης Libertatia, που κάπικε από νεοναζί ένα χρόνο πριν στη Θεσσαλονίκη. Η κατάληψη υπάρχει εδώ και αρκετά χρόνια ως αναρχικό κέντρο αγώνα και τώρα ανοικοδομείται. Στα πλαίσια της διεθνοτικής αλληλεγγύης μαζεύονται χρήματα για την ανοικοδόμησή της.

Οι σύντροφοι έφτασαν στο Λονδίνο στις 14/1/19 και αναχώρησαν στις 20 του ίδιου μήνα. Κατά τη διάρκεια των ημερών αυτών πραγματοποίηθηκαν πολιτικές εκδηλώσεις αλληλεγγύης σε διάφορες πόλεις: Μάντσεστερ (Partisan), Λιντς (Wharf Chambers), Έξετερ, Λονδίνο (DIY Space for London). Οι εκδηλώσεις σε Λονδίνο και Μάντσεστερ συνδιοργανώθηκαν με τοπικές συλλογικότητες της Αναρχικής Ομοσπονδίας Ηνωμένου Βασιλείου, ενώ αυτές στο Λιντς και στο Έξετερ σε συνεργασία με τις συλλογικότητες Red & Black Leeds και Exeter A Party αντοίστικα. Η εκδήλωση στο Λονδίνο στηρίχθηκε από περισσότερα από 200 άτομα και τις εξής πανκ μπάντες που συμμετείχαν στο live οικονομικής ενίσχυσης (Eskorputas

+ Killdren + Romantik Dick + The Chain of Panic + Inner Terrestrials). Ένα μεγάλο χρηματικό ποσό συγκεντρώθηκε για την ανοικοδόμηση της κατάληψης.

Παράλληλα, το live ενίσχυσης οικονομικά Ρώσους αντιφασίστες για δικαστικά έξοδα και διαβίωσης στη φυλακή. Οι σύντροφοι έχουν καταδικαστεί, αφού συνελήφθησαν και βασανίστηκαν μέχρι την ομολογία τους με βάση ένα στημένο κατηγορητήριο (περισσότερες πληροφορίες για τον αγώνα τους στο: rupression.com).

21 Ιανουάριο 2019: Ένα χρόνο μετά από την ανοικοδόμηση της κατάληψης Libertatia στη Θεσσαλονίκη

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΛΗΨΗ MUNDO NUEVO

που αποτελεί ένα ανοιχτό πεδίο ζυμώσεων και ανάπτυξης των αναρχικών ιδεών και
αναπόσπαστο μέρος των κοινωνικών και ταξικών αντιστάσεων

Ακόμα μια φορά η κατάληψη Mundo Nuevo στην Θεσσαλονίκη βρίσκεται στο στόχαστρο της κρατικής καταστολής και απειλείται με εκκένωση, μετά από την πρόσφατη συμφωνία του ιδιοκτήτη του κτιρίου (Δήμος Θερμης) να παραχωρήσει τον χώρο στον ΟΚΑΝΑ για να μετατραπεί σε σχολείο δεύτερης ευκαιρίας για τοξικοεξαρτημένους.

Το προηγούμενο φθινόπωρο το Τμήμα Προστασίας Πολιτεύματος της Ασφάλειας Θεσσαλονίκης κάλεσε 16 άτομα στο πλαίσιο προανακριτικής εξέτασης για τα αδικήματα της διατάραξης οικιακής ειρίνης και κατάληψης δημοσίου κτιρίου κατ' εξακολούθηση για το κτίριο της κατάληψης Mundo Nuevo, τα οποία μετά την παραπομπή τους σε δίκη και τη διεξαγωγή της αθωώθηκαν. Αυτήν την φορά πικεύρωνται ΣΥΡΙΖΑ στο πλαίσιο της «օρθολογιστικής» καταστολής επιχειρεί να εκμεταλλευτεί ευάλωτες κοινωνικές ομάδες και την κοινωνική ευαισθητοποίηση για αυτές για να επιτεθεί σε αναρχικούς/ες συντρόφους/ισσες και σε αυτοοργανωμένους χώρους αγώνα, σε συνεργασία με τον OKANA. Έναν κρατικό οργανισμό με διορισμένη διοίκηση από την κυβέρνηση, η διεύθυνση της οποίας βρίσκεται στα χέρια του Β. Καφετζόπουλου (άμεσα συνδεδεμένου με τον ΣΥΡΙΖΑ), ενώ ακόμα σε αυτήν συμμετέχουν αξιωματικοί της ΕΛ.ΑΣ (ταξίφαρχος Γ. Καστάνης), ο νεοδημοκράτης και πρόεδρος της ΚΕΔΕ Γ. Πατούλης και η βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ Β. Κατριβάνου.

Η επαπειλούμενη εκκένωση της κατάληψης Mundo Nuevo ως μέρος του ευρύτερου κατασταλτικού σχεδιασμού έρχεται να προστεθεί σε ένα πλήθος παρακρατικών και φασιστικών επιθέσεων σε κατεληγμένους και αυτοοργανωμένους χώρους αγώνα ανά την Ελλάδα,

με κορυφαίο παράδειγμα τον εμπροσμό της *Libertatia* ένα χρόνο πριν. Επιθέσεις οι οποίες είναι απότοκο της κρατικής επιχείρησης επιστράτευσης του εθνικιστικού και φασιστικού εσμού με αφορμή το «μακεδονικό» για τη διάχυση της μισαλλοδοξίας και του ρατσιστικού του μίσους στην κοινωνία. Η κατασταλτική αυτή μεθόδευση εναντίον της κατάληψης *Mundo Nuevo* αποτελεί άλλη μια έκφανση της συντονισμένης επίθεσης της κυριαρχίας που στόχο έχει τον παροπλισμό των κοινωνικών και ταξικών αντιστάσεων και όλους όσοι αντιστέκονται στην κρατική και καπιταλιστική βαρβαρότητα.

Κράτος και κεφαλαίο επιχειρούν είτε να αποσπάσουν την κοινωνική συναίνεση μέσω των πολιτικών ενσωμάτωσης και της ανάθεσης, είτε να καθυποτάξουν κάθε φωνή που αρθρώνεται ενάντια στους επιθετικούς σχεδιασμούς τους μέσω της καταστολής των κοινωνικών και ταξικών αγώνων. Οι πολιτικοί διαχειριστές της εξουσίας αφενός προσπαθούν να δημιουργήσουν συνθήκες κοινωνικής ειρήνευσης και ταξικής συνεργασίας και αφετέρου να διαμορφώσουν τους όρους της άγριας κρατικής κατασταλτικής επίθεσης απεναντί στα πλιβειακά στρώματα και σε όσους αγωνίζονται ενάντια στην εκμετάλλευση και την υποταγή. Σε αυτό το πλαίσιο συλλαμβάνονται απεργοί, εγκληματοποιείται η δράση σωματείων βάσης, ποινικοποιείται η δράση αγωνιζόμενων εργαζομένων, ξυλοκοπούνται φοιτητές, αναρχικά μπλοκ δέχονται επιθέσεις, βασανίζονται αγωνιστές, και ξεδιπλώνονται οι κατασταλτικές επιχειρήσεις εναντίον των πολιτικών καταλήψεων.

Κι αυτό συμβαίνει επειδή οι καταλήψεις αποτελούν δομές του κοινωνικού και ταξικού αγώνα ενάντια στη φτώχεια, την εξαθλίωση, τον κοινωνικό κανιβαλισμό που μας επιβάλλουν οι από τα πάνω και ταυτόχρονα προεικονίζουν το όραμα της απελευθερωμένης κοινωνίας λειτουργώντας οριζόντια και αντιεραρχικά, στη βάση των αρχών τις ισότητας, της αλλοιλεγγύης, της ελευθερίας και της δικαιοσύνης.

ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΑΤΑΛΗΨΗ MUNDO NUEVO

Ως μεθοδόσας για τη βίαιη εκδίωξη των κατοίκων Μαρία Νέρον στην Καστελόριζο, ως δημόσια παραδοσιακής φύσης κοπτής από τα Δήμα Θέρας -διακοπής του καρπού- στον ΔΟΛΜΑ με ακατά να μπορείται σε επαλήθευση δειγμάτων ευρετρών των τελευταριστηριών. Οποιαδήποτε μέτρη ανάδοχη πολιτικού πλαισίου του επερχόμενου και ανεπιθύμητου σχεδίου και επενδύσεων αυτήν την από τη λόγη κοινωνικής και τελεοφύλακας.

Η ερευνητής ποιητικής Σπυρούλα Αποκαρδία νοούμενά της να αποδειχθεί μεσοτελέστερα ότι αναφέρεται στην Μόνα Ήσσα, προβλέπειαν των δύο κονιαϊκών εξουσιών του κτηνών. Επομένως, αν τέλος αποτρέψει προσωπικά υποθέσεις την δράση της καρδιοθραύσης, υπερβολήσει την υπόθεση των δύο κονιαϊκών περιόδων, παρέμεινε να αποδειχθεί την αποτελεσματικότητα της ποιητικής της.

κατασκολή είναι εύκολη γράψαν, πολύτιμη και κανονικά
πίνεται αυτή, τούτο χάρη συζήτησης και
παλαιότερων των γνωστών της γειτονίας.

Επειδόμαντος αυτόν τον πρωτότυπο του φρέσκου και του σφραγισμένου του κεντρίου, συν προσθέτηση επιφύλαξης και διάσπασης του κεντρίου του κεντρικού περιβολίου, στα παραπάνω φυσικούς οπίσθιους και στα κράτη παραπάνω μήκος όσων δεν παρέχονται στα κελτόδασμα για

παραπομπή πρόσθιαν και τελική συνεργασία. Η ανταπόδοση στην πολιτική και τελική συνεργασία είναι τα άδεια της ανταπόδοσης με την πολιτική στην πολιτική, την πολιτική στην πολιτική και την πολιτική στην πολιτική.

**ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΣΗ — ΤΑΞΙΚΗ ΛΑΗΛΕΤΥΗ — ΜΑΧΗΤΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ
ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΤΗΝ ΚΡΑΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ ΚΑΙ ΤΙΣ ΦΑΣΙΣΤΙΚΕΣ ΕΠΙΒΕΣΕΙΣ,
ΚΑΜΙΑ ΠΑΡΑΔΟΣΗ - ΚΑΜΙΑ ΑΝΑΚΟΧΗ!**

Ευεργέτειον Αντιπάτων και Ανθεκόγεννης Καρδίναλιον Πατριαρχείου, Ησαΐανην Άδειαν Κορυφήν 37, Α.Θ.Ξ «Αριστούργοι», Αναρρών-Ανατζουντάν Στοά «Αντανάκη», Ταξιδι Αναστήλωση (Οδός Αναρρών ή Ναυπακτίων)

Барбікен Амбасада и А/М/Коопнес Кагдифа/Населюв, Кечілінг Айлас Коопында

Αναρτήθηκε στην Επίκαιρη Ανάπτυξη της Ελλάς στις 10 Ιανουαρίου 2018.

Барбікен Аудиторија и Академички Културни Центар, Касабланка Атлас Хотел

Αναρτήθηκε στην Επίκαιρη Ανάπτυξη της Κύπρου στις 10 Ιανουαρίου 2018.

ΥΠΕΡΑΣΠΙΖΟΜΑΣΤΕ ΣΥΛΛΟΓΙΚΑ ΚΑΙ ΜΑΧΗΤΙΚΑ ΤΙΣ ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΜΕΝΕΣ ΔΟΜΕΣ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΖΩΗΣ ΤΟΥ ΑΝΑΡΧΙΚΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ

Αναρχική Πολιτική Οργάνωση – Ομοσπονδία Συλλογικοτήτων

Την Πέμπτη 7 Φλεβάρη πραγματοποιήθηκε στο Θοσείο παρέμβαση-συγκέντρωση που κάλεσαν οι συλλογικότητες Κατάληψη Λέλας Καραγιάννη 37, Α.Φ.Σ «Αροδαμός», Αναρχικό- Αντιεξουσιαστικό Στέκι «Αντίτοιχα», Ταξική Αντεπίθεση (Ομάδα Αναρχικών & Κομμουνιστών) και Συνέλευση Αντίστασης και Αλληλεγγύης Κυψέλης/Πατπούών», σε αλληλεγγύη με την κατάληψη Mundo Nuevo στη Θεσσαλονίκη που απειλείται με βίαιη εικένωση. Η συγκέντρωση πλαισιώθηκε από περίπου 50 συντρόφους-ισσες. Έχω από τον σταθμό του ΗΣΑΠ στήθηκε μικροφωνική, διαβάστηκαν κείμενα αλληλεγγύης, κρεμάστηκαν πανό και πετάχτηκαν τρικάκια.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΗΣ MUNDO NUEVO

ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΕΠΙΚΕΙΜΕΝΗ ΕΠΙΘΕΣΗ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΗΣ

Επιβεβαιώνονται οι πληροφορίες για συμφωνία του Δήμου Θέρμης (του οποίου ιδιοκτησία είναι το κτήριο της Φιλίππου με Σιατίστη στην πόλη) με τον OKANA για παραχώρηση του κτηρίου. Μάλιστα υπάρχει άτυπο τελεσίγραφο ενάντια στην κατάληψη, την οποία απειλούν με επέμβαση των MAT και άμεση εκκένωσή της μέσα στις επόμενες μέρες. Ότι δεν πέτυχε η Ελληνική Αστυνομία με τις μαζικές διώξεις το προηγούμενο φθινόπωρο με βάση τις οποίες έφερε 16 άτομα σε δίκη, τα οποία αθωώθηκαν, προσπαθούν να το πετύχουν τώρα με τη χρήση του OKANA ως πολιορκητικού κριού ενάντια στην Mundo Nuevo. Επιχειρούν μάλιστα να χρησιμοποιήσουν το προνοιακό προφίλ του Οργανισμού για να ευαισθητοποιήσουν δήθεν τον κόσμο σε μια ακόμη απόπειρα καταστολής των εστιών αγώνα και του αναρχικού κινήματος ειδικότερα. Ο OKANA είναι κρατικός οργανισμός με διορισμένη από την κυβέρνηση διοίκηση.

Τη διεύθυνση του οργανισμού αυτή τη στιγμή έχει ο Βαγγέλης Καφετζόπουλος, άμεσα συνδεδεμένος ασφαλώς με την ΣΥΡΙΖΑ. Στη διοίκηση του OKANA για όποιον έχει αυταπάτες πρέπει να σημειώσουμε ότι συμμετέχουν αξιωματικοί της Ελληνικής Αστυνομίας (αυτή τη στιγμή ο ταξίαρχος Γεώργιος Καστάνης) ενώ μεταξύ των υπόλοιπων μελών της διοίκησης φιγουράρει και το όνομα του Γεώργιου Πατούλη, του γνωστού Νεοδημοκράτη προέδρου της ΚΕΔΕ με τις ακροδεξιές «ευαισθησίες». Ενδεικτικά να αναφέρουμε επίσης ότι σε αυτό το καταπληκτικό αντάμωμα μπάτσων, συριζάιων και δεξιών με ακροδεξιές απόφεις θα πρέπει να συμπεριλάβουμε και τη γνωστή βουλευτή της ΣΥΡΙΖΑ, Βασιλική Κατριβάνου, η οποία επίσης συμμετέχει στη διοίκηση του OKANA με την ιδιότητά της ως ψυχολόγος. Η κ. Κατριβάνου που «έχτισε» το πολιτικό της προφίλ πάνω στη διαχείριση των δικαιωμάτων, δεν διστάζει καθόλου, όπως ήταν άλλωστε αναμενόμενο, να στείλει το ευγενές σώμα των MAT για να εκκενώσει βίαια την κατάληψη. Είναι παραπάνω από προφανές για εμάς ότι η επιλογή του κτηρίου για χρήση από τον OKANA μόνο τυχαία δεν είναι και στο μόνο που στοχεύει είναι στην εκκένωση ενός κτηρίου που τα τελευταία τρία χρόνια έχει λειτουργήσει ως κέντρο αγώνα με κοινωνική και πολιτική δράση ενάντια στο κράτος και τον καπιταλισμό.

Οφείλουμε να υπογραμμίσουμε για να ξεκαθαρίσουμε το τοπίο σε σχέση με τις ευαισθησίες των θεσμών και του Δήμου Θέρμης συγκεκριμένα, όσο και προσωπικά του δημάρχου Θεόδωρου Παπαδόπουλου, ότι όταν παλιότερα το κτήριο λειτουργούσε ως ξενώνας προσφύγων, ο δήμαρχος δεν δίστασε να εκκενώσει το κτήριο και να πετάξει στο δρόμο τις οικογένειες που ζούσαν σε αυτό, μόλις εξαντλήθηκαν οι πόροι από τα προγράμματα χρηματοδότησης της γερμανικής ΜΚΟ που διαχειρίζοταν το χώρο. Όπως δεν είναι καθόλου τυχαία η διαχείριση και η άμεση εμπλοκή της Ελληνικής Αστυνομίας στην ανάπτυξη του ναρκεμπορίου σε χώρους με αυξημένο χαρακτήρα αντικαθεστωτικής δράσης, όπως είναι τα πανεπιστήμια και η πλατεία Εξαρχείων στην Αθήνα. Η συγκεκριμένη κίνηση αποτελεί άλλη μια βρώμικη επίθεση ενάντια στο κίνημα αντίστασης από την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ. Άλλωστε δεν είναι η πρώτη φορά που καταστέλλονται και διαλύονται χώροι αγώνα με διάφορα προσχήματα τα οποία εκτός των άλλων βέβαια δεν υλοποιούνται ποτέ. Είναι οι ίδιοι που εκκένωσαν την κατάληψη της Λεωφόρου Νίκης και του Ορφανοτροφείου στη Θεσσαλονίκη πετώντας στο δρόμο όσους είχαν βρει στέγη στα κτήρια με υποσχέσεις για «αξιοποίησή» τους. Δυο χρόνια μετά στο παλιό Ορφανοτροφείο δεν έχουν μαζευτεί ούτε τα μπάζα. Κατανοώντας πλήρως την απόλυτη και πασίγνωστη υποκρι-

σία όλων των θεσμικών φορέων απαντάμε: ΟΥΤΕ ΒΗΜΑ ΠΙΣΩ! Ήδη οι περιφρουρήσεις της κατάληψης έχουν λάβει καθημερινό χαρακτήρα υπεράσπισης του κτηρίου και δηλώνουμε ότι δεν πρόκειται ποτέ να παραδώσουμε το κτήριο. Τα γνωστά καθάρματα του κράτους, οι μπάτσοι, οι «ευαίσθητοι» βουλευτές της κυβέρνησης που ψωφίζουν τα μνημόνια της καταλήψης με δυο χέρια και ταυτόχρονα συστοιχίζονται πλήρως με την ακροδεξιά κατασταλτική ατζέντα, ο Δήμος Θέρμης και ο OKANA θα πρέπει να αναλάβουν την ευθύνη της βίαιης καταστολής των αγωνιστών που στέκονταν, στέκονται και θα συνεχίσουν να στέκονται απέναντί τους σε θέση μάχης.

ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΧΩΡΟΥΣ ΑΓΩΝΑ

ΚΑΜΙΑ ΥΠΟΧΩΡΗΣΗ – ΚΑΜΙΑ ΠΑΡΑΔΟΣΗ ΚΑΜΙΑ ΑΝΑΚΩΧΗ ΜΕ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΦΕΝΤΙΚΩΝ

Κατάληψη Mundo Nuevo, 18.01.2019

24 Ιανουάριο, πορεία γειτονιάς για την υπεράσπιση της κατάληψης

Βλέπουμε την τρεμερή υποκρισία του κράτους, το οποίο αφού κάνει τα πάντα για να μην τους ανθέμισε στην απελευθέρωση και στα ναρκεμπορία, αφού η αστυνομία κάνει τα στραβά μάτια ή και συνεχίζεται στην απέκτηση των ναρκομανών που έρχονται κατασκευαστές το κέντρο της πόλης, αφού συνεχίζεται με τους εφονιστές – μαρφάζους που φέρουν την θρησκεία με τον Νοερ 1 πάρα καρύκευται ότι παρέρχεται πρόνοια στα θύματα.

Υπάρχουν λοιπόν χλόδες ώδια κτήρια για να πάιξει το θέατρο της απεκμούδησης το βράδυ και ούτε τους όμως διαλέγει το κτήριο που παπατελεί επίσης τους αναρχικούς συντάκτους. Επεχειρείται να εκμεταλλεύεται το κρήτος άλλη μια φορά πους τονιζεσθερμώνεις αυτή τη φορά για συγκριμένους καταστροφές πολιτών σκοτώδεις. Κανένας δεν θα πάσσει σε αυτήν την πανίδα.

Δηλώνουμε απελεύθερα προς τον Δήμο Θέρμης του OKANA και όποιους άλλους επιθεωρείσται ότι η έμποιη μετά τον χώρο μπορεί να γίνει μόνο με τη χρήση βίας, από τους δικούους επικοινωνίας του κράτους, δηλαδή τα MAT.

Τρίτη 22/1 καράρα 18.00
Συγκέντρωση · Μικροφωνική

MUNDO NUEVO

Καμία υποκρισία δεκτή πράξεις να έχουμε με κακών τους. Άς μεν το σέβεται καν, εκτός από θέλων να αναλάβουν την ευθύνη να καλύψουν το MAT και να αναλάβουν τους αγωνιστές. Αλλά εάν πρωτεύει αυτή τη λύση, τους καλούμε να το ακεφαντούν καλά, μαζί με τις συνέπειες που θα έχει αυτή επιλογή. Καθό διά πάντας να γνωρίζουν ότι δεν ακέμη κι αν οι φορεις αυτοί που αμάρτυροι κίνος στο δίκαιο της αληγαργίας και της βαθειάς επιλέγουν τον δρόμο της βίας, εμείς αποκέπωμε να επανέλθουμε στο κτήριο με όποια πρόσφεσης τρόπο και μέσο και να αμφιδιάσουμε την απεκμούδησης έναρξη λατρευτής του, πέρα από αυτήν η οποία θα έχει σίμερα, δηλαδή την προώθηση και υποστήριξη των κοινωνικών και τομέων αγώνων, την αληγαργία στους φτωχούς και τους καταπιεσμένους.

ΑΛΗΓΑΡΓΥΗ ΣΤΙΣ ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ

Πέμπτη 24/1 Πορεία Γειτονιάς
για την υπεράσπιση της κατάληψης
φιλιππου & αιασίστης 18.00

ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ ΑΝΑΡΧΙΚΩΝ ΣΤΑ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΟΥ OKANA

ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΑΤΑΛΗΨΗ MUNDO NUEVO

Στις 21 Γενάρη, 20 αναρχικοί/ες καταληφίες πραγματοποιήσαν παρέμβαση στα διοικητικά γραφεία του OKANA στην Αθήνα και τον Πρόεδρό του σε αλληλεγγύη στην κατάληψη Mundo Nuevo στην Θεσσαλονίκη. Η παρέμβαση συντρόφων/ισσών στην Αθήνα ήταν μόνο μια πρώτη κινηματική αντίδραση που είχε στόχο να κάνει σαφές τόσο στον διορισμένο από την κυβέρνηση πρόερδο του OKANA Καφετζόπουλο, όσο και στα κατασταλτικά και κυβερνητικά επιτελεία ότι η Mundo Nuevo δεν είναι μόνη, δεν παραδίδεται, μάχεται!

Παρέμβαση της συνέλευσης αλληλεγγύης στη mundo nuevo στο Δ.Σ. του Δήμου Θέρμης.

Στις 22 Γενάρη, 30 σύντροφοι/ισσές πραγματοποιήσαμε παρέμβαση στο Δ.Σ. του Δήμου Θέρμης (Θεσσαλονίκη), στον οποίο ανήκει το κτίριο της mundo nuevo. Η παρέμβαση αυτή είχε στόχο να στείλει σαφές μήνυμα σε έναν από τους πλουσιότερους δήμους της Βόρειας Ελλάδας ότι αυτή η οικονομική συμφωνία τους δε θα περάσει. Ότι η επιχείρηση εκκένωσης μιας δομής του αναρχικού κινήματος θα βρει εμπόδιο τα σώματα μας και την αλληλεγγύη όσων αγωνίζονται. Τίποτα δεν είναι μη αντιμετωπίσιμο εκεί που υπάρχει το δίκιο κι η βούληση του αγώνα.

Ανακοίνωση του Συλλόγου Εργαζομένων OKANA

Σύμφωνα με πληροφορίες η Διοίκηση του OKANA αποδέχτηκε την πρόταση του Δήμου Θέρμης για ενοικίαση κτιρίου στη Θεσσαλονίκη προκειμένου να λειτουργήσει εκεί το σχολείο δεύτερης ευκαιρίας της συμπρωτεύουσας. Με τη διαφορά ότι στο κτίριο αυτό στεγάζεται η κατάληψη NUEVO MUNDO.

2 ήμερο εκδηλώσεων

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 22/2 20.00
Ρεμπέτικο Γλέντι
με τους Χασούρηδες

ΣΑΒΒΑΤΟ 23/2 19.00
ΕΚΔΗΛΩΣΗ - ΣΥΖΗΤΗΣΗ

Η πολιτική φυσιογνωμία των καταληψεων.
Η κατάληψη ως δομή. Η κοινωνική λειτουργία του εγχειρήματος και η συμμετοχή στον αγώνα.
Οι κρατικές και παρακρατικές επιθέσεις και η απάντησή τους από τα κινήματα. Η κοινωνική και πολιτική οχύρωση των δομών.
συμμετοχή συντρόφων και συντροφισσών από την κατάληψη LIBERTATIA & την κατάληψη ΛΕΛΑΣ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ 37 (Αθήνα)

κατάληψη
MUNDO NUEVO
μέριμνα & εκπρόσωποι

Αν ο OKANA θέλει να κάνει σχολείο δεύτερης ευκαιρίας στη Θεσσαλονίκη δεν είναι ανάγκη να χρησιμοποιήσει το κτίριο του Δήμου Θέρμης, στο οποίο στεγάζεται η κατάληψη. Πολύ περισσότερο αν για να χρησιμοποιήσει το κτίριο προτίθεται να στηρίξει (έστω και έμμεσα) την εκκένωση του κτιρίου και την επέμβαση της αστυνομίας.

Μας βρίσκει κάθετα αντίθετους η προσπάθεια να χρησιμοποιηθούν οι εξαρτημένοι και τα προγράμματα θεραπείας με οποιοδήποτε τρόπο ως κολυμπήθρα του Σιλωάμ για την καταστολή και ο OKANA ως πολιορκητικός κριός για την επέκταση του σχεδίου καταστολής των καταλήψεων, που έχει εξαπολύσει η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ σε όλη την Ελλάδα.

Καταδικάζουμε προκαταβολικά την οποιαδήποτε ανάμιξη του OKANA στο σχέδιο εκκένωσης της κατάληψης και καλούμε τη Διοίκηση να εγκαταλείψει αυτό το επαίσχυντο σχέδιο και να αντιληφθεί, έστω και με καθυστέρηση, ότι ο στόχος της αντιμετώπισης της εξάρτησης δεν συναντίεται πουθενά και με κανέναν τρόπο με την καταστολή.

ΣΑΧΤΖΑΤ ΛΟΥΚΜΑΝ

Ενημέρωση από τη διαδήλωση για τα έξι χρόνια από την δολοφονία του και από τη δίκη των δύο νεοναζί δολοφόνων την Τρίτη 12/2

Το Σάββατο 19 Ιανουαρίου πραγματοποιήθηκε στα Άνω Πετράλωνα αντικρατική-αντιφαστική-αντικαπιταλιστική διαδήλωση για τα 6 χρόνια από τη δολοφονία του μετανάστη-εργάτη Σ. Λουκμάν από τους φασίστες Διον. Λιακόπουλο και Χρ. Στεργίουπουλο. Οπως κάθε χρόνο αδιάλειπτα, έτσι και φέτος, μας δόθηκε η ευκαιρία να πορευτούμε στους δρόμους των Πετραλώνων και να διαδηλώσουμε πως καμιά κρατική και παρακρατική επίθεση δεν θα μείνει αναπότητη, πως ο φασισμός τσακίζεται στον δρόμο από τον κόσμο του αγώνα που δεν έχει τίποτα να περιμένει από τους θεσμούς και τις κυβερνήσεις.

Φέτος, ως αναρχικό-αντιεξουσιαστικό στέκι Αντίπονια, συγκροτήσαμε από κοινού μπλοκ με την κατάληψη Λέλας Καραγιάννη 37, την ομάδα Αδράστεια και τη Συνέλευση Αναρχικών για την Κοινωνική και Ταξική Χειραρχέτηση. Το κοινό κάλεσμα και η παρουσία μας στο δρόμο ήρθε ως συνέχεια της συνδιοργάνωσης δράσεων ενόψει της δίκης, σε δεύτερο βαθ-

Ενημέρωση από τη διεθνιστική/αντιφασιστική συγκέντρωση στις 20 Γενάρη στα Προπύλαια

Στις 20 Γενάρη 2019 βρεθήκαμε στους δρόμους της Αθήνας μαζί με εκατοντάδες συντρόφους/ισσες και αντιφασίστες/στριες στην διεθνιστική - αντιφασιστική συγκέντρωση των Προπυλαίων με συγκροτημένη και οργανωμένη παρουσία απέναντι στο εθνικιστικό συλλαλητήριο, με αφορμή την ολοκλήρωση της ψήφισης της «συμφωνίας των Πρεσπών».

Σε συνέχεια αντίστοιχων συλλαλητηρίων που πραγματοποιήθηκαν σε Αθήνα και Θεσσαλονίκη το προηγούμενο διάστημα με αφορμή την ανακίνηση του «μακεδονικού ζητήματος», μια σειρά από φορείς που εκφράζουν μισαλλόδοξα, ρατσιστικά και εθνικιστικά παραληρήματα, με την ανοιχτή υποστήριξη πολιτικών κομμάτων, κρατικών και παρακρατικών μποχανισμών, δημοσιογραφικών ομίλων, εκκλησιαστικών, παραστρατιωτικών και ναζιστικών οργανώσεων, επιχείρησαν να κινητοποιήσουν εκ νέου, χωρίς ιδιαίτερη επιτυχία αυτή τη φορά, τα πιο αντιδραστικά και συντροπτικά κοινωνικά αντανακλαστικά. Επιχείρησαν να μας υπενθυμίσουν τί επίκειται να συμβεί αν κυριαρχήσουν στο κοινωνικό πεδίο οι εθνικισμοί, οι πλαστοί διαχωρισμοί και το αλληλοφάγωμα μεταξύ των εκμεταλλεύμενων και των καταπιεσμένων, αν εδραιωθεί ο κρατικός ολοκληρωτισμός, ο πόλεμος και ο εξαθλίωση που επιθυμεί να επιβάλει το κράτος.

Στις 20 Γενάρη, κόντρα στο κλίμα αστυνομοκρατίας και τη μιντιακή προπαγάνδα, βρεθήκαμε στο διεθνιστικό - αντιφασιστικό ανάχωμα των Προπυλαίων, αντιλαμβανόμενοι πως η προοπτική των εμπόλεμων κοινωνιών, της φτώχειας και της εξαθλίωσης, της αναζωπύρωσης των εθνικισμών και του κοινωνικού εκφασισμού θα έχει ολέθρια αποτελέσματα για την ανθρωπότητα. Η ταξική και διεθνιστική αλληλεγγύη μεταξύ των λαών, η οργανωμένη αντεπίθεση των εκμεταλλεύμενων τάξεων και η ανατροπή του κόσμου του καπιταλισμού και του κράτους σε παγκόσμιο επίπεδο μπορούν να διαμορφώσουν τους όρους για τη δημιουργία μιας κοινωνίας ευημερίας, ισότητας, ειρήνης και δικαιοσύνης, χωρίς εκμετάλλευση, διαιρετικούς πολέμους και απογροσσανατολιστικούς ανταγωνισμούς.

Μαζί με εκατοντάδες άλλους αγωνιστές/στριες, αντιφασίστες/στριες, έχοντας την παρακαταθήκη που άφοσαν οι διεθνιστικές κινητοποιήσεις της προηγούμενης περιόδου (από τις διεθνιστικές συγκεντρώσεις στις 21 Γενάρη στην Καμάρα και στις 4 Φλεβάρη στα

Προπύλαια, μέχρι την παμβαλκανική-διεθνιστική πορεία αλληλεγγύης στην κατάληψη Libertatia της 10ης Μαρτίου), επιχειρήσαμε για ακόμη μια φορά να σπάσουμε τον μονόλογο της κρατικής προπαγάνδας, να σαμποτάρουμε την εξάπλωση του εθνικιστικού παροξυσμού και να σταθούμε μαχητικά απέναντι στις παρακρατικές, φασιστικές συμμορίες.

Συνεχίζουμε στο δρόμο του αγώνα, όπου επιχειρείται να σπάσει κεφάλι το εθνικιστικό μπλοκ και ο φασιστικός οχετός που το συνοδεύει. Στέλνουμε μήνυμα διεθνιστικής αλληλεγγύης στους συντρόφους μας στα Βαλκάνια και διεθνώς.

Ανοικοδομούμε την κατάληψη Libertatia, ένα χώρο του κινήματος που έγινε στόχος παρακρατικών φασιστών κατά τη διάρκεια του εθνικιστικού συλλαλητηρίου της 21ης Γενάρη 2018 στη Θεσσαλονίκη. Μόνο η ενδυνάμωση των κοινών μας αγώνων και η αλληλεγγύη μπορούν να σαρώσουν τη φασιστική απειλή και να βάλουν φραγμό στην επίθεση των παγκόσμιων πολιτικών και οικονομικών αφεντικών απέναντι στους πληβείους αυτού του κόσμου.

ΝΑ ΤΣΑΚΙΣΟΥΜΕ ΤΟΝ ΦΑΣΙΣΜΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΠΟΥ ΤΟΝ ΓΕΝΝΑ

ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ, ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΟ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟ

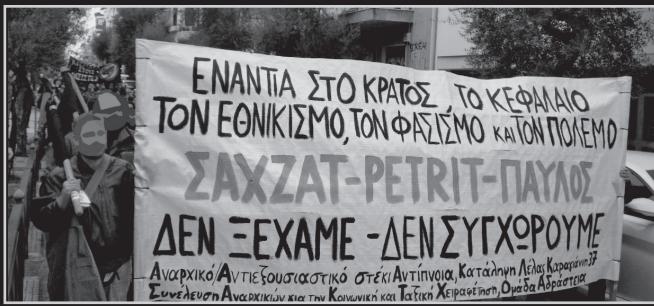
Αναρχική Πολιτική Οργάνωση | Ομοσπονδία Συλλογικοτήτων

μό, των δολοφόνων του Σ. Λουκμάν και της σταθερής μας παρουσίας με δημόσιο κάλεσμα στο Εφετείο τις ημέρες εκδίκασης της υπόθεσης. Ήταν μία διαδήλωση για τη δολοφονία του Σ. Λουκμάν, του Π. Φύσσα, του Petrit Zifle από παρακρατικούς δολοφόνους, μια διαδήλωση ενάντια στη συστηματική καλλιέργεια και προώθηση του εθνικισμού, της μισαλλοδοξίας και του ρατσισμού από τους κρατικούς θεσμούς (Μ.Μ.Ε, Εκκλησία, κόμματα), ενάντια στις επιθέσεις σε καταλήψεις και αυτορργανωμένες δομές του αγώνα (με κορυφαίο γεγονός τον εμπροσμό της

κατάληψης Libertatia στη Θεσσαλονίκη). Την Τρίτη 12 Φεβρουαρίου συνεχίστηκε η εκδίκαση της υπόθεσης, αυτή τη φορά με τις απολογίες των φασιστών δολοφόνων. Ως συνέχεια των υπόλοιπων δημόσιων καλεσμάτων και παρεμβάσεων πραγματοποιήσαμε συγκέντρωση στην αίθουσα που ήταν προγραμματισμένη να γίνει η δίκη. Έχοντας την αντίληψη πως δεν τους αφήνουμε κανένα πεδίο να κινούνται ανενόχλητοι - ακόμα και στις αίθουσες του δικαστηρίου- τα αντιφασιστικά συνθήματα : "Φασίστες κουφάλες έρχονται κρεμάλες", "Σαχζαντ Λουκμάν για πάντα ζωντανός , στον δρόμο του αγώνα νικιέται ο φασισμός" και "Ούτε με φυλακές , ούτε και με νόμους ο φασισμός τσακίζεται μονάχα στους δρόμους" που φωνάχτηκαν από τους αναρχικούς/ες και αλληλεγγύους/ες μέσα στην αίθουσα διέκοψαν τις απολογίες των νεοναζί και ανάγκασαν την έδρα να αποσυρθεί για λίγη ώρα. Το εφετείο θα ολοκληρωθεί την Παρασκευή 22 Μαρτίου με τις αγορεύσεις των συνηγόρων και την πρόταση του εισαγγελέα.

ΝΑ ΤΣΑΚΙΣΟΥΜΕ ΤΟΝ ΦΑΣΙΣΜΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΠΟΥ ΤΟΝ ΓΕΝΝΑ
Ο ΦΑΣΙΣΜΟΣ ΤΣΑΚΙΖΕΤΑΙ ΣΤΟΝ ΔΡΟΜΟ ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΤΟΥ ΑΓΩΝΑ

Το 3^ο Συνέδριο της Αναρχικής Πολιτικής Οργάνωσης-Ομοσπονδίας Συλλογικοτήτων πραγματοποιήθηκε στην κατάληψη *Mundo Nuevo*, στη Θεσσαλονίκη, το διήμερο 1 και 2 Δεκέμβρη. Το πρώτη της πρώτης μέρα, έγινε η ανοιχτή συζήτηση ανάλυσης της κοινωνικής και πολιτικής συγκυρίας, και οι τοποθετήσεις ανοιχτού πολιτικού απολογισμού αναφορικά με την μέχρι τώρα εμπειρία της λειτουργίας του οργανωτικού εγχειρήματος. Σε αυτή τη διαδικασία, εκτός από τις συλλογικότητες-μέλη της Α.Π.Ο. (αναρχικές συλλογικότητες «Κύκλος της Φωτιάς» και «Όμικρον 72» από την Αθήνα, συλλογικότητα για τον ελευθεριακό κομμουνισμό *Libertatia* και συλλογικότητα για τον κοινωνικό αναρχισμό «Μαύρο και Κόκκινο» από τη Θεσσαλονίκη και αναρχική ομάδα «Δυσήνιος Ιππος» από την Πάτρα) συμμετείχε και τοποθετήθηκε και η αναρχική συλλογικότητα *Pueblo* από τη Θεσσαλονίκη.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΔΙΑΚΗΡΥΞΗ ΤΟΥ 3^{ου} ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ ΤΗΣ ΑΝΑΡΧΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ

Οι τοποθετήσεις των ομάδων-μελών της Α.Π.Ο. εκκινούν από την αντίληψη πως η οργάνωση αποτελεί κομμάτι του ευρύτερου κινήματος ενάντια στην κρατική και καπιταλιστική βαρβαρότητα, αναφέρεται σε αυτό και αλληλεπιδρά μαζί του, προβάλλοντας τη ρεαλιστικότητα και την αποτελεσματικότητα της επιλογής του οργανωμένου αγώνα των αναρχικών και επιχειρεί να αποτελέσει έδαφος για το ξεπέρασμα της μερικής και αντανακλαστικής διαμαρτυρίας, με σκοπό τη δημιουργία μίας συνολικής αναρχικής επαναστατικής προτασις, αντλώντας έμπνευση από τους αγώνες του σήμερα. (...) Όπως η ζωή δεν είναι δυνατή χωρίς συνεργασία και αλληλεγγύη, έτσι και ο αγώνας και η επανάσταση δεν είναι εφικτά χωρίς μια προϋπάρχουσα επαναστατική οργάνωση.

Στην παρούσα ιστορική φάση, το χρεοκοπιμένο πολιτικά, ιδεολογικά, αξιακά και οικονομικά καθεστώς, μην έχοντας πλέον να υποσχεθεί τίποτα άλλο πέρα από πολέμους, αποκλεισμούς και εξαθλίωση, θωρακίζεται απέναντι στην προοπτική της δυναμικής έκφρασης της γενικευμένης κοινωνικής δυσαρέσκειας, τόσο τοπικά όσο και διεθνώς. Είναι η περίοδος όπου τα κράτη και τα αφεντικά επιχειρούν με σφροδρότητα να επιβάλουν στην κοινωνική πλειοψηφία τις εξαγγελίες τους περί «τέλους της ιστορίας», πασχίζοντας να πείσουν με κάθε τρόπο πως δεν υπάρχει καμία άλλη εναλλακτική για τις ανθρώπινες κοινωνίες πέρα από αυτήν όπου, η μεγάλη κοινωνική πλειοψηφία θα είναι αναγκασμένη να ζει στιγματισμένη από την ανέχεια και τη φτώχεια, τις κακουχίες και τις αρρώστιες, τους πολέμους και τις καταστροφές. Η κρατική και καπιταλιστική μηχανή επιχειρεί την ολοένα και μεγαλύτερη όχυνση των ανισοτήτων, της καταπίεσης και της εκμετάλλευσης. Με στόχο την αύξηση της ισχύος και του ελέγχου, η κυριαρχία δεν διστάζει να διαμορφώνει πολεμικές συρράξεις στην περιφέρεια, ενώ συνεχίζει την επέλαση εναντίον των πληβειακών στρωμάτων στη Δύση, εγκαθιδρύοντας τη ζοφερή πραγματικότη-

Το συνέδριο συνεχίστηκε με τον εμπλουτισμό των θέσεων του καταστατικού (...) τον απολογισμό του διαρκούς συλλογικού και αποφασιστικού οργάνου της Α.Π.Ο., των ομάδων εργασίας, της συντακτικής ομάδας της αναρχικής εφημερίδας «Γη και Ελευθερία» και των ειδικών θεματικών ομάδων. Επίσης, απολογίστηκαν οι πρωτοβουλίες που ανέλαβε το προγούμενο διάστημα η Α.Π.Ο. και χαράχτηκε η στρατηγική μέχρι και το επόμενο συνέδριο.

Οι εργασίες του συνεδρίου έκλεισαν με την επικύρωση των αποφάσεων πάνω σε ζητήματα θέσεων, τακτικής και στρατηγικής και με τον καθορισμό της επόμενης Συνδιάσκεψης που θα γίνει το καλοκαίρι του 2019 στην Πάτρα και του επόμενου Συνεδρίου που θα πραγματοποιηθεί σε έναν χρόνο στην Αθήνα.

τα του σύγχρονου ολοκληρωτισμού. Το Καθεστώς «Έκτακτης Ανάγκης διευρύνεται, παγιώνοντας την Κατάσταση Εξαίρεσης, ως βασική νόρμα οργάνωσης της ζωής, και διαμορφώνοντας τους όρους για τη συγκρότηση της Κοινωνίας-Στρατόπεδο.

(...) Από την άλλη, την ίδια περίοδο, μπροστά στη διεθνή αντικοινωνική συμμαχία των παγκόσμιων ελίτ και στις εμπόλεμες κοινωνίες που προετοιμάζουν, αναδύονται οι αστείρευτες απελευθερωτικές δυνατότητες των αγώνων που ξεσπούν σε όλο τον κόσμο. Από τη Ροζάρια μέχρι την Τσιάπας, από τις φαβέλες της Βραζιλίας μέχρι τα αντιφασιστικά οδοφράγματα της Δυτικής Ευρώπης και των Βαλκανίων, η Υπόθεση της Κοινωνικής Επανάστασης είναι ακόμα ζωντανή, βάζει αναχώματα στην επίθεση του κράτους και των αφεντικών και διαμορφώνει τους όρους της κοινωνικής και ταξικής αντεπίθεσης.

Είναι αυτή η κοινωνική και ταξική αντεπίθεση που φοβίζει τους κυρίαρχους τόσο πολύ, ώστε να επιστρατεύουν ότι πιο μαύρο έχει να επιδείξει η ανθρώπινη ιστορία για να την ανακόψουν. Εξαιτίας της γενικευμένης κρίσης του κρατικού-καπιταλιστικού συστήματος περιορίζονται ολοένα και περισσότερο τα περιθώρια για την άντληση συναίνεσης στους κυριαρχικούς σχεδιασμούς του. Για τον λόγο αυτό, ήδη ανασύρονται από τη φαρέτρα των εξουσιαστών και έχουν αναλάβει δράση διεθνώς οι ακροδεξιές και φασιστικές εφεδρείες του, το στρατόπεδο της Αντεπανάστασης, ώστε να ανοίξει δρόμο για την υλοποίηση των στρατηγικών επιδιώξεων της Εξουσίας. Από τη Βραζιλία του Μπολσονάρο, μέχρι την Ευρώπη-Φρούριο του Βίσεγκραντ, της ακροδεξιάς στροφής στην Ιταλία και τη Γαλλία, τα Βαλκανία των εθνικισμών και την Τουρκία του Ερντογάν, ο φασισμός είναι η «απάντηση» του συστήματος στη συνολική και βαθιά του κρίση, στις ίδιες του τις αντιφάσεις.

Στον ελλαδικό χώρο, οι διαχειριστικές αυταπάτες που έσπειρε τα προπούμενα χρόνια ο σοσιαλδημοκρατική εκδοχή του σύγχρονου

ολοκληρωτισμού, επιτέλεσαν τον ρόλο τους στο ακέραιο. Η κρατική και καπιταλιστική επίθεση συνεχίζεται επιβάλλοντας τον μονόδρομο της εκμετάλλευσης και της καταπίεσης, επιχειρώντας παράλληλα να δώσει παράταση ζωής στο ήδη χρεοκοπιμένο σύστημα, μέσω της διαμόρφωσης συνθηκών αποσύνθεσης των κοινωνικών-ταξικών αντιστάσεων, εθνικής συμφιλίωσης και διαταξικής συνεργασίας. Ταυτόχρονα, μέσα από μια ανανεωμένη ροπορική περί «εξόδου από τα μνημόνια» επιχειρείται εκ νέου η άντληση νομιμοποίησης για τους επόμενους γύρους λεπλασίας της συντριπτικής πλειοψηφίας της κοινωνίας που ετοιμάζονται, καλλιεργώντας για μια ακόμα φορά αυταπάτες εξωραϊσμού του συστήματος.

Παράλληλα, το στρατόπεδο της αντεπανάστασης είναι ήδη εδώ και προετοιμάζει την επιπέλεση του ειδικού του ρόλου. Με αφορμή την ανακίνηση του λεγόμενου «μακεδονικού ζητήματος» σύμφωνα με τις προστατεύσεις της Ε.Ε. και του ΝΑΤΟ, ο εθνικισμός ανασυγκροτείται, ώστε να προετοιμάσει το στρατηγικό σχέδιο της αλλοιοεξόντωσης των εκμεταλλεύμενων τάξεων. Οι φασιστικές ομάδες κρούσης συντονίζονται με τις πιο συντριπτικές εκφάνσεις του εθνικού κορμού (παραστρατιωτικές ομάδες, εκκλησιαστικές οργανώσεις, ακροδεξιά κόμματα, παρακρατικούς μηχανισμούς) συνθέτοντας την αντεπαναστατική και φασιστική εφεδρεία για το κράτος και την άρχουσα τάξη.

(...) Επιπλέον, στην παρούσα πολιτική συγκυρία, το καθεστώς αξιοποιεί την «αριστερή» πολιτική διαχείριση πρωθυντώντας, παράλληλα με το χτύπημα, την ενσωμάτωση και τον παροπλισμό των κοινωνικών και ταξικών αντιστάσεων, τον συγχρωτισμό της διάχυτης αντικυβερνητικής κοινωνικής αγανάκτησης με τη φασιστική ροπορική του εθνικισμού, του ρατσισμού, της μισαλλοδοξίας και της ασφάλειας, προσβλέποντας στο άπλωμα της επιρροής της. Την ίδια στιγμή, η κυβερνώσα αριστερά, ως η άλλη όψη του σύγχρονου κρατικού ολοκληρωτισμού, απονοματοδοτεί, ευτελίζει και

διασύρει τις πανανθρώπινες αξίες της αλλολεγγύης, του ανθρωπισμού και της ισότητας.

Στη διαμόρφωση συνθηκών κοινωνικού εκφασισμού συμβάλλει καθοριστικά και ο διάλυση των κοινωνικών δεσμών, η έλλειψη ταξικής συνέδησης και η απουσία κουλτούρας συλλογικής επίλυσης των προβλημάτων που προκύπτουν από τον πόλεμο κράτους και αφεντικών απέναντι σε κάθε έννοια κοινού και συλλογικού, με κύριο ορατό αποτέλεσμα τη σύγκρουση μεταξύ των φτωχών και των αποκλεισμένων. Μία ανακυκλούμενη δηλαδή βία ανάμεσα στα πληβειακά στρώματα της κοινωνίας (...).

Μέσα σε αυτή την πραγματικότητα πλήρους στήψης, είναι ζητούμενο για το σύστημα η απόσπαση της κοινωνικής συνάίνεσης στους σχεδιασμούς του. Όμως, η κρατική και καπιταλιστική βαρβαρότητα δεν επιδέχεται εκλογικές «λύσεις» ούτε σποκώνει άλλες συναίνεσεις. Για τις εκμεταλλεύμενες μάζες, οι κάλπες που επίκειται να στηθούν το επόμενο διάστημα δεν έχουν τίποτα να υποσχεθούν παρά μόνο μεγαλύτερη όχυνση των συνθηκών σκλαβιάς μέσα από την ισχυροποίηση που θα επιφέρει για το καθεστώς η εκ νέου νομιμοποίηση της πολιτικής του εκπροσώπους. Ένταση της εκμετάλλευσης και της καταπίεσης, κοινωνικός εκφρισμός μέσω της ανεργίας, εξαθλίωση και κατιστολή.

Από τη μια, η συνέχιση της υπάρχουσας διαχείρισης θα σημάνει ακόμα μεγαλύτερη απονεύρωση για τις κοινωνικές-ταξικές αντιστάσεις και κινηματικό αφοπλισμό, σε μια περίοδο όπου η ανάκαμψη και η διεύρυνση των συλλογικών αγώνων της κοινωνίας -και ειδικά όσων ξεσπούν από τα κάτω- είναι διαρκές διακύβευμα, ώστε να μπει φραγμός στην επέλαση κράτους-κεφαλαίου-φασιστών. Από την άλλη, η επαναφορά στη νεοφιλελύθερη εκδοχή θα δώσει το έναυσμα για την κήρυξη ενός νέου γύρου πολέμου σε όσους σήμερα βρίσκονται στο στόχαστρο του πολιτικο-οικονομικού συστήματος. Στους φτωχούς, τους παρίες, τους αγωνιζόμενους. Προφανής στόχος είναι η καθυπόταξη τους ώστε να ανοίξει ο δρόμος για την απρόσκοπη επιβολή των σχεδίων των πολιτικο-οικονομικών ελίτ που θέλουν να επιβάλλουν κοινωνικά συνθήκες στρατοπέδων εργασίας.

Ανεξάρτητα από το ποιο τελικά θα είναι το εκλογικό αποτέλεσμα, είναι βέβαιο ότι η επόμενη μέρα θα αποτελέσει το ξεκίνημα ενός νέου σφοδρού γύρου καταστολής των κοινωνικών και ταξικών κινημάτων, και ιδιαίτερα του αναρχικού – αντεξουσιαστικού, απέναντι στο οποίο προετοιμάζεται εδώ και χρόνια μια

σαρωτική κατασταλτική επίθεση που θα αποσκοπεί όχι απλώς στον περιορισμό του, αλλά στην ολοκληρωτική του εξόντωση. Η πολιτική παρουσία και δράση των αναρχικών όλα τα προηγούμενα χρόνια, το πρόταγμα της αυτο-οργανωμένης και από τα κάτω αντίστασης, το όραμα της Κοινωνικής Επανάστασης, ως της μόνης ρεαλιστικής εναλλακτικής επιλογής για την κοινωνία μπροστά στο δίθεν αναπόδραστο της κρατικής και καπιταλιστικής σήψης, στο σκοτάδι του φασισμού και στα αδιέξοδα των ρεφορμιστικών αυταπατών, τους καθιστούν πραγματικό κίνδυνο για τους εξουσιαστές και γι' αυτό βρίσκονται στην προμετωπίδα της κατασταλτικής στρατηγικής τους.

Αρέναντι στη ζιφερή προοπτική του Σύγχρονου Ολοκληρωτισμού, ξεπροβάλλουν ως μοναδική ελπίδα οι κοινωνικές και ταξικές αντιστάσεις, οι αγώνες των ανθρώπων σε όλο τον κόσμο για την αποτίναξη της κρατικής καπιταλιστικής βαρβαρότητας. Μέσα σε αυτούς τους αγώνες, οι αναρχικοί ζούμε και αναπνέουμε. Η οργανωμένη πολιτική παρουσία και δράση μας στα υπαρκτά μέτωπα αγώνα και στη συγκρότηση νέων, θέλουμε να είναι η γέφυρα ανάμεσα στις πραγματικές κοινωνικές ανάγκες και διαθέσεις και την αναρχική κοινωνιερία και πρακτική, ώστε οι αντιστάσεις να γίνουν εφαλτήρια της κοινωνικής και ταξικής κειραφέτευσης. Από αυτούς τους αγώνες αντλούμε δύναμη και σε αυτούς αναφερόμαστε ώστε να συνεχίσουμε:

- Στους αγώνες ενάντια στον πόλεμο, στις στρατιωτικές βάσεις και στον μιλιταρισμό, την

ώρα που τα σύννεφα ενός ακόμα μεγάλου πολέμου πυκνώνουν πάνω από την ανθρωπότητα.

- Στις κινητοποιήσεις αλλολεγγύης σε μετανάστες και πρόσφυγες, ενάντια στο καθεστώς εξαίρεσης, στα κολαστήρια και στα στρατόπεδα συγκέντρωσης. Για την ελευθερία μετακίνησης και την αλλολεγγύη μεταξύ των λαών.

- Στα διεθνιστικά οδοφράγματα ενάντια στον πόλεμο, στον εθνικισμό και στον φασισμό. Από την Καμάρα και τα Προπύλαια, μέχρι την παμβαλκανική, διεθνιστική διαδήλωση αλλολεγγύης στην κατάληψη Libertatia στη Θεσσαλονίκη.

- Στο τσάκισμα των παρακρατικών-φασιστικών ομάδων κρούσης στους δρόμους, στις γειτονιές και στα σχολεία, σε όποιο πεδίο επιχειρούν να σπικώσουν κεφάλι και απέναντι τους ορθώνονται αντιστάσεις.

- Στους αγώνες για την υπεράσπιση των κατειλημμένων και αυτοοργανωμένων χώρων ζωής και αντίστασης, ως σημεία αναφοράς του αγώνα για την Κοινωνική Επανάσταση. Στην υλοποίηση του σχεδιασμού για το ξαναχτίσιμο της κατάληψης Libertatia από τις δυνάμεις του κινήματος. Για να νικήσει η αλλολεγγύη!

- Στους αγώνες υπεράσπισης των ταξικών κεκτημένων. Από την προάσπιση της πρώτης κατοικίας και της κυριακάτικης αργίας μέχρι τη διαφύλαξη του δικαιώματος στην απεργία μέχρι και τις δυνατότητες ανάπτυξης ενός διεκδικητικού και μαχητικού συνδικαλισμού βάσης, όπως ανέδειξε η οργανωμένη από τα κάτω, διακλαδική απεργία της 1ης Νοέμβρη.

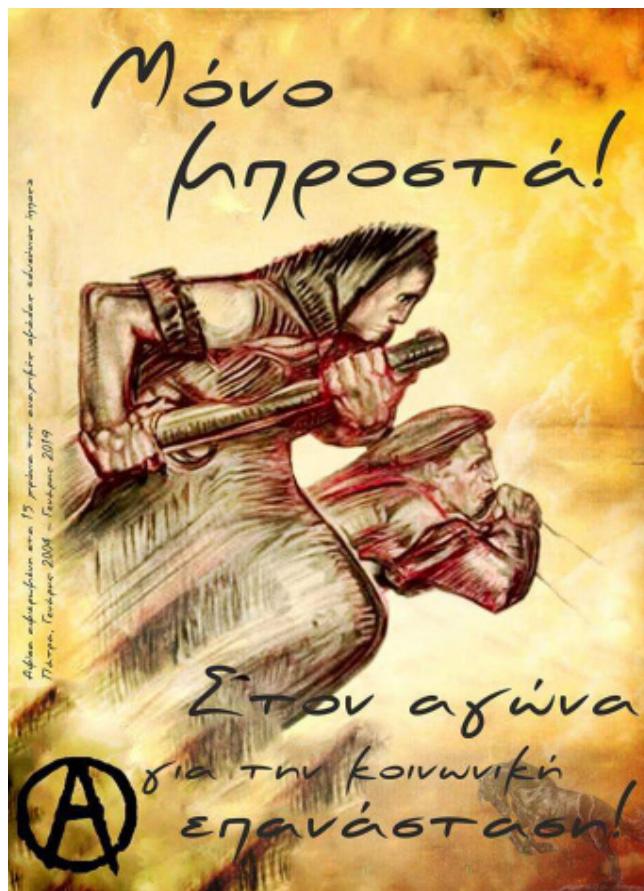
- Στους αγώνες υπεράσπισης των βασικών κοινωνικών αγαθών και για την ελεύθερη πρόσβαση όλων σε αυτά. Από το φαγητό και τη στέγαση, μέχρι το ρεύμα, το νερό και τις μεταφορές.

- Στις κινητοποιήσεις των γυναικών -από το Μεξικό μέχρι την Τουρκία- ενάντια στο κράτος, τον καπιταλισμό και την πατριαρχία, για τη κειραφέτευση και την ελευθερία.

- Στους αγώνες υπεράσπισης του φυσικού κόσμου και των τοπικών κοινωνιών απέναντι στη λεπλασία και την καταστροφή τους. Από τον Αχελώο και τις Σκουριές, μέχρι τη Λευκίμη και τα Άγραφα.

- Στις μαχητικές κινητοποιήσεις ενάντια στις ναρκομαφίες, την κρατική καταστολή και τον κοινωνικό κανιβαλισμό στα Εξάρχεια, που αναζωγούνται την αντίσταση και την κινηματική κουλτούρα σε ένα πεδίο ιστορικής συμβολικής σημασίας για τον αγώνα.

- Στους αγώνες για την επικράτηση συνέχεια στην επόμενη σελίδα

Συνέχεια από την προηγούμενη σελίδα

στη συλλογικότητας και της αλληλεγγύης απέναντι στην εξατομίκευση και τον κοινωνικό κανιβαλισμό.

• Στις διαδηλώσεις για τη διατήρηση της κοινωνικής και ταξικής μνήμης και για την πρώθηση της ιστορικής αναγκαιότητας να τεθούν στο προσκόνιο ξανά οι εξεγέρσεις του σήμερα. Από την Πρωτομαγιά μέχρι την εξέγερση του Πολυτεχνείου και του Δεκέμβρη. Και από

τη Χιλή, το Μεξικό και τις ΗΠΑ, μέχρι τη Γαλλία και την Τουρκία.

Απέναντι στην επίθεση του παρκημασμένου εξουσιαστικού κόσμου έχουμε να αντιπαραθέσουμε την αλληλεγγύη των κοινών μας αγώνων. Απέναντι στη δυστοπία του σύγχρονου ολοκληρωτισμού, όπου η μεγάλη πλειοψηφία εξαθλιώνεται και υποτάσσεται, αντιπαραθέτουμε την ελευθεριακή κοινωνία, που οργανώνεται μέσα από τα ομόσπονδα κοινωνικά συμβούλια “για την Ελευθερία του καθενός και

την ισότητα όλων”.

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΔΙΚΤΑΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ, Ο ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ, ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΟ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟ ΘΑ ΝΙΚΗΣΕΙ!

Γενάρης 2019

Αναρχική Πολιτική Οργάνωση –
Ομοσπονδία Συλλογικοτήτων

Τα ξημερώματα της 23ης Δεκεμβρίου του 2018, ο Μοχάμεντ Κ. Σ., διανομέας, ξυλοκοπείται αγήρια από τον πρώην εργοδότη του Χρήστο Σαλμά, ιδιοκτήτη του ψητοπωλείου «Βεακό 56» στο Περιστέρι, και έναν ακόμη, την ώρα που παρέδιδε παραγγελία, εργαζόμενος σε άλλο κατάστημα εκείνη την περίοδο. Ο συνάδελφος δέχτηκε αυτή τη θρασύδειλη επίθεση διότι «τόλμησε» να καταγγείλει τον πρώην εργοδότη του στην Επιθεώρηση Εργασίας και δεν υπαναχώρησε παρά τις απειλές και τους εκβιασμούς που δεχόταν. Το συγκεκριμένο γεγονός δεν αποτελεί ένα μεμονωμένο περιστατικό, αλλά έρχεται να προστεθεί σε ένα πλήθος αντίστοιχων περιπτώσεων εργοδοτικών επιθέσεων και τρομοκρατίας που έχουν βγει στην επιφάνεια το τελευταίο διάστημα, εις βάρος εργαζόμενων στον συγκεκριμένο κλάδο (όπως ο ξυλοδαρμός εργαζόμενου στην Θεσσαλονίκη και η επίθεση σε εργαζόμενο στο κατάστημα HOT HOT Burger στη Ν. Φιλαδέλφεια) όσο και ευρύτερα, και κυρίως σε εργασιακούς κλάδους όπου η επισφαλής και «φαύρη» εργασία τείνει να γίνει καθεστώς.

Η εργοδοτική τρομοκρατία, η αυθαιρεσία και οι επιθέσεις εναντίον των εργαζόμενων εντείνονται σε ολοένα και περισσότερους εργασιακούς χώρους. Μαζί με την εξάπλωση της ανασφάλισης και επισφαλούς εργασίας, τους μισθούς πείνας, την καθιέρωση της ενοικιαζόμενης εργασίας, την απελευθέρωση των ωραρίων, την κατάργηση των Κυριακών και των αργιών συνθέτουν τον σύγχρονο εργασιακό μεσαίωνα. Μια συνθήκη που εκδηλώνεται με τον πλέον φρικτό τρόπο στα εργασιακά κάτεργα, με την απαξίωση της ανθρώπινης ζωής. Ο εξαναγκασμός των ανθρώπων, υπό τη συνεχή απειλή της ανεργίας, να δουλεύουν κάτω από άθλιες και αντίστοιχες συνθήκες βρίσκει την πιο τραγική του κατάληξη στην έξαρση των εργατικών

ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΗΝ ΕΡΓΟΔΟΤΙΚΗ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΡΑΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ, Η ΤΑΞΙΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΟΠΛΟ ΜΑΣ!

δολοφονίων. Συγκλονίζουν το τελευταίο διάστημα, η υπόθεση του εργαζόμενου που έχασε τη ζωή πέφτοντας από σκαλωσά στο εργοτάξιο του υπό κατασκευή γηπέδου της «Δικέφαλος Α.Ε.», του διανομέα που βρήκε τραγικό θάνατο στα Χανιά, καθώς και του εργάτη που έχασε τη ζωή του σε ιχθυογεννητική μονάδα στο νησί Πεταλά.

Παρά τις χυδαίες προσπάθειες της παρούσας κρατικής διαχείρισης να παρουσιαστεί ως πολέμιος της εργοδοτικής αυθαιρεσίας, δεν μπορεί να συγκαλύψει πως η κλιμάκωση και νομιμοποίηση της εργοδοτικής τρομοκρατίας είναι άρρηκτα συνδεδεμένη με την κατάλυση των εργασιακών κεκτημένων από το κράτος και την ένταση της θεσμικής καταστολής απέναντι στις ταξικές και κοινωνικές αντιστάσεις που εκδηλώνονται από τα κάτω, αδιαμεσολάβητα και αντιθεσμικά. Με την εγκαθίδρυση μιας ζοφερής εργασιακής και κοινωνικής πραγματικότητας, η οποία έχει διαμορφωθεί από το πλήθος των αντεργατικών και αντικοινωνικών μέτρων που εκτείνονται από την κατάργηση των συλλογικών συμβάσεων εργασίας και την καταβαράθρωση του κατώτατου μισθού, την απελευθέρωση των απολύτεων και την καθιέρωση ελαστικών μορφών εργασίας, μέχρι τις ιδιωτικοποιήσεις και την απαξίωση των κοινωνικών μας αναγκών.

Καθώς οι αυταπάτες που καλλιεργούνταν από την παρούσα πολιτική διαχείριση για έναν «καπιταλισμό με ανθρώπινο πρόσωπο» εξανεμίζονται, παρά τις πρόσφατες εξαγγελίες της για έξιδο από τα μνημόνια και επαναφορά στην «κανονικότητα», εντείνονται οι κατασταλτικοί σχεδιασμοί απέναντι σε όσους αντιστέκονται από τα κάτω. Στις προηγούμενες ημέρες, γίναμε μάρτυρες των βάναυσων επιθέσεων στις διαδηλώσεις των απεργών εκπαιδευτικών ενάντια στο νομοσχέδιο που προαναγγέλλει την απόλυτη καταστροφή των καθηγητών, με αποτέλεσμα σοβαρούς τραυματισμούς. Η καταστολή των απεργιών και των διαδηλώσεων από την

αστυνομία κινείται ταυτόχρονα με την ποινικοποίηση και εγκληματοποίηση της συνδικαλιστικής οργάνωσης και δράσης, όπως καταδεικνύεται και από τις πρόσφατες διώξεις εναντίον μελών του Σωματείου Σερβιτόρων Μαγείρων, αντίστοιχες των πρακτικών που χρησιμοποιήθηκαν απέναντι στην Συνέλευση Βάσης Εργαζομένων Οδηγών Δικύκλου και στον Σύλλογο Εργαζομένων στα Φροντιστήρια Καθηγητών. Εκεί εντάσσεται και η τροποποίηση διατάξεων που δυσχεραίνουν τους όρους κήρυξης της απεργίας από τα πρωτοβάθμια σωματεία και τα σωματεία βάσης και τσακίζουν την ήδη υποτιμημένη έννοια του εργατικού απυχήματος.

Στεκόμαστε στο πλευρό του συναδέλφου Μοχάμεντ Κ. Σ. και όλων όσοι αγωνίζονται ενάντια στην εργοδοτική τρομοκρατία, τις επιθέσεις και την κρατική καταστολή. Με όπλο μας την ταξική αλληλεγγύη, ορθώνουμε ανακώματα στις γειτονίες μας, στα σχολεία και τις σχολές, απέναντι στην ολομέτωπη επίθεση που δεχόμαστε από τα πολιτικά και οικονομικά αφεντικά. Αναγνωρίζουμε ποιοι είναι οι πραγματικοί υπαίτιοι για την λεπλασία της ζωής μας. Είναι οι ίδιοι που δεν σταματούν να εξοπλίζουν το καταστατικό τους οπλοστάσιο, φοβούμενοι την συνειδητά ταξική, από τα κάτω οργανωμένη συνάντηση μας στους δρόμους. Βάζουμε μπροστά τις δικές μας ανάγκες και ως μέρος του ευρύτερου αγώνα ενάντια στο σύστημα της εικετάλευσης και της καταπίεσης παλεύουμε στο σήμερα με το βλέμμα σταθερά στον ορίζοντα μιας αυριανής κοινωνίας ισότητας και ελευθερίας!

ΚΟΙΝΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΝΤΟΠΙΩΝ, ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ ΚΑΙ ΜΕΤΑΝΑΣΤΩΝ, ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ, ΑΝΕΡΓΩΝ, ΝΕΟΛΑΙΩΝ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗ ΦΤΩΧΕΙΑ, ΤΗΝ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΗ, ΤΗΝ ΚΑΤΑΠΙΕΣΗ ΚΑΙ ΤΟΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΚΑΝΙΒΑΛΙΣΜΟ!

Συνέλευση Αντίστασης και Αλληλεγγύης
Κυψέλης / Πατησίων

ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ... ΕΙΝΑΙ ΕΡΓΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΟΛΟΦΟΝΙΕΣ

- ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ Η ΕΞΑΙΡΕΣΗ, ΕΙΝΑΙ Ο ΚΑΝΟΝΑΣ -

Το βράδυ της παραμονής πρωτοχρονιάς στα Χανιά ένας 27χρονος ντελιβεράς βρήκε τραγικό θάνατο την ώρα που εκτελούσε διανομή. Ακόμα ένα εργατικό «ατύχημα» που στοίχισε τη ζωή ενός εργαζόμενου προστέθηκε στη μεγάλη λίστα των θανατηφόρων «ατυχημάτων» που συνέβησαν τον τελευταίο χρόνο. Λίγες μέρες μετά, πριν προλάβει να μπει ο νέος χρόνος (9 Γενάρη), ένας ακόμη εργάτης σκοτώνεται, πέφτοντας από σκαλωσιά στο εργοτάξιο του υπό κατασκευή γηπέδου της «Δικέφαλος ΑΕ» (συμφερόντων Μελισσανίδη) στη Νέα Φιλαδέλφεια. Οι εργαζόμενοι, παρ' όλες τις ακραίες καιρικές συνθήκες που επικρατούσαν εκείνη την ημέρα, εξαναγκάστηκαν να δουλέψουν. Ο 55χρονος εργάτης δούλευε ως συγκολλητής στην εταιρεία Ερμωνάσσα που έχει αναλάβει την κατασκευή του έργου που χρηματοδοτείται και από την περιφερειακή αρχή. Λίγους μόνιμους πριν την εργοδοτική αυτή δολοφονία, στον ίδιο χώρο, ένας οικοδόμος είχε τραυματιστεί, ενώ οι εργαζόμενοι προχώρησαν σε 24ωρη απεργία καταγγέλλοντας τις συνθήκες εργασίας. Στις 10 Γενάρη, ακόμη ένας εργαζόμενος βρίσκει τραγικό θάνατο, αυτή τη φορά σε ιχθυοκαλλιεργητική μονάδα του «ΝΗΡΕΑ» στο νησί Πεταλάς, κοντά στον Αστακό. Την ώρα που επικρατούσαν ακραίες καιρικές συνθήκες με πολύ δυνατό άνεμο και κύμα, η εταιρεία έστειλε τον εργαζόμενο στο πόστο του με αποτέλεσμα αυτός να πνιγεί. Και σε αυτό τον χώρο, οι εργαζόμενοι έχουν αναδείξει τις άθλιες και επικίνδυνες συνθήκες κάτω από τις οποίες εργάζονται.

Τα εργατικά «ατυχήματα», τα ελλιπή μέτρα ασφαλείας, η εργασία σε απάνθρωπες συνθήκες (πρόσφατα είδαμε ντελιβεράδες, οικοδόμους και άλλους εργαζόμενους να δουλεύουν μέσα στον πάγο και στο χιόνι), ο διαρκής εκβιασμός της ανεργίας με στρατιές ανέργων και υποαπασχολούμενων να ζουν σε συνθήκες ανέχειας και κοινωνικού αποκλεισμού, οι απολύτεις, η κατάργηση των συλλογικών συμβάσεων, οι μειώσεις μισθών και συντάξεων, τα χαμπλά μεροκάματα και οι μισθοί πείνας, οι εξοντωτικές συνθήκες εργασίας και τα εξοντωτικά ωράρια, η κατάργηση της κυριακάτικης αργίας είναι οι παράγοντες που συνθέτουν τη σημερινή εργασιακή πραγματικότητα. Μια πραγματικότητα που συμπληρώνεται από την απροκάλυπτη καταπάτηση οποιουδήποτε εργατικού και κοινωνικού κεκτημένου και με την μανιώδη επίθεση σε οποιαδήποτε μορφή οργάνωσης και συνδικαλιστικής δράσης (όπως π.χ. ο νέος νόμος για τις απεργίες, οι συλλήψεις και οι διώξεις των εργαζόμενων που διεκδικούν τα δεδουλευμένα τους, ο ξυλοδαρμός εργαζομένων από τους μπράβους των αφεντικών οι διώξεις των μελών σου Σωματείου Σερβιτόρων Μαγείρων, η απόλυτη εργαζόμενου στα Vicko γιατί διεκδίκησε τα δεδουλευμένα του και η στοχοποίηση των εργαζομένων στα Μέσα Μαζικής Μεταφοράς για τη δράση τους). Το μέλλον προδιαγράφεται ακόμα πιο σκληρό αν δεν αντισταθούμε μιας και η σημερινή πολιτική διαχείρισης πλήρως εναρμόνιση με τις υποδείξεις της αστικής τάξης, τον ντόπιων και διεθνών ελίτ και των υπερεθνικών μηχανισμών- οξύνει την επίθεση της στα κατώτερα κοινωνικά στρώματα με την προώθηση νέων αντικοινωνικών και αντεργατικών μέτρων, ισοπεδώνοντας κάθε κοινωνικό και ταξικό κεκτημένο, εγκαθιδρύοντας ένα σύγχρονο εργασιακό μεσαίωνα.

Στην τρέχουσα χρονική συγκυρία, η κυβέρνηση πανηγυρίζει για την έξodo από τα μνημόνια, για το πέρασμα στην περίοδο της ανάπτυξης, για την ανάκτηση της εθνικής κυριαρχίας και την επιστροφή στην «κανονικότητα» του κρατικού-καπιταλιστικού τρόπου οργάνωσης της ζωής. Τα παραπάνω εντάσσονται στην προσπάθεια της κυβέρνησης να παρουσιάσει το μέχρι τώρα έργο της ως επιτυχημένο, φιλολαϊκό και προοδευτικό απέναντι στη δεξιά και ακροδεξιά

εναλλακτική, εμφανιζόμενη έτσι ως η μόνη εγγυήτρια δύναμη για την πορεία της χώρας. Ωστόσο, στην πραγματικότητα, η «έξodoς» αυτή σηματοδοτεί την είσοδο σε ένα νέο γύρο αντικοινωνικής επίθεσης από την πλευρά του κράτους και των αφεντικών. «Ανάπτυξη» στην γλώσσα των εργαζομένων σημαίνει υπερενταντικοποιημένη εργασία, ελαστικά ωράρια, δουλειά χωρίς κανένα δικαίωμα και πολλές φορές «ατυχήματα» και θάνατο. Πλέον, τα μνημονιακά μέτρα των προηγούμενων ετών και οι εφαρμοστικοί τους νόμοι, αποτελούν πάγιους και διαρκείς νόμους του κράτους. Οι πολιτικές και οικονομικές ελίτ συνεχίζουν να διαφεντεύουν τη χώρα. Η συμφωνία τους με το ελληνικό κράτος για περαιτέρω όξυνση της κρατικής και καπιταλιστικής επίθεσης σε βάθος δεκαετιών, η συνέξιση της επιτροπείας από υπερεθνικούς μηχανισμούς και η προσήλωση στην ικανοποίηση υψηλών οικονομικών στόχων προμηνύουν το πέρασμα σε αυτή τη νέα φάση επικαιροποιημένης λεπλασίας και αφαίμαξης του κοινωνικού πλούτου, ολοένα και πιο βίαιης φτωχοποίησης της κοινωνικής βάσης και απρόσκοπτης καταστροφής του φυσικού κόσμου.

Απέναντι στη γενικευμένη τρομοκρατία και καταστολή, στις συνθήκες σκλαβιάς και εξαθλίωσης που επιβάλλουν το κράτος και τα αφεντικά στους χώρους δουλειάς, υπάρχει κι άλλος δρόμος. Ο δρόμος της οργάνωσης των εργαζομένων, της αντίστασης, της διεκδίκησης και του κοινωνικού-ταξικού αγώνα. Οι ίδιοι οι εργαζόμενοι, οι άνεργοι, οι νεολαίοι, ντόπιοι και μετανάστες, γνωρίζοντας τις πραγματικές μας ανάγκες, πρέπει να πάρουμε τη ζωή στα χέρια μας, να οργανωθούμε και να αγωνιστούμε συλλογικά, αυτοοργανωμένα και αδιαμεσολάβητα, σε κάθε κοινωνικό και εργασιακό χώρο, στα σχολεία και τις σχολές, στους χώρους δουλειάς, στις γειτονίες και στους δρόμους. Με σωματεία βάσης και πρωτοβουλίες εργαζομένων να διαμορφώσουμε τον μαχητικό συνδικαλισμό της βάσης και να διεκδικήσουμε ότι μας ανήκει, μακριά από τις συνδικαλιστικές ελίτ οι οποίες έχουν συμπληρωματικό ρόλο ως προς την εργοδοσία.

Παρόλο που αυτή η επιλογή μπορεί να φαντάζει δύσκολη, ειδικά στις σημερινές συνθήκες, είναι η μόνη που μπορεί να δώσει προοπτική στους αγώνες μας και να τους κάνει νικηφόρους, σπάζοντας το ευρύτερο κλίμα της εργοδοτικής αυθαιρεσίας και ασυδοσίας. Να συνδέσουμε τους επιμέρους κοινωνικούς και ταξικούς αγώνες για μόνιμη και σταθερή εργασία, για καλύτερο μισθό και καλύτερες συνθήκες εργασίας, για πρόσβαση στα κοινωνικά αγαθά της στέγασης, της περίθαλψης, της εκπαίδευσης, για την υπεράσπιση εργατικών και κοινωνικών δικαιωμάτων, για την προστασία της φύσης, με το συνολικό και επίκαιρο κοινωνικό και πολιτικό αίτημα για ανατροπή του κόσμου της εξουσίας και τον ελευθεριακό μετασχηματισμό της κοινωνίας.

ΟΤΑΝ ΣΤΟΥΣ ΧΩΡΟΥΣ ΤΗΣ ΔΟΥΛΕΙΑΣ ΠΑΡΑΜΟΝΕΥΕΙ Ο ΘΑΝΑΤΟΣ... Η ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ – ΤΑΞΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΚΑΙ ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ ΕΙΝΑΙ ΜΟΝΟΔΡΟΜΟΣ

**ΝΑ ΜΗ ΖΗΣΟΥΜΕ ΣΑΝ ΔΟΥΛΟΙ!
ΝΑ ΜΗ ΣΥΝΗΘΙΣΟΥΜΕ ΤΟ ΘΑΝΑΤΟ!**

ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΑΓΩΝΑΣ ΜΕΣΑ ΚΙ ΕΞΩ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΧΩΡΟΥΣ ΤΗΣ ΔΟΥΛΕΙΑΣ

αναρχική ομάδα “Δυσόνιος Ίππος” / μέλος της Αναρχικής Πολιτικής Οργάνωσης – Ομοσπονδία Συλλογικοτήων Πάτρα, 13 Γενάρη 2019

Ο ΑΓΩΝΑΣ ΤΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ ΕΙΝΑΙ ΑΓΩΝΑΣ ΟΛΩΝ ΜΑΣ

"...και τη δουλειά θα τη διαλέγουμε δεν θα μαστε άλογα να μας κοιτάνε στα δόντια.

Οι άνθρωποι -σκέψου!- θα μιλάνε με χρώματα κι άλλοι με νότες
Να φυλάξεις μοναχά σε μια μεγάλη φιάλη με νερό λέξεις κι έννοιες
σαν κι αυτές:

απροσάρμοστοι, καταπίεση, μοναξιά, τιμή, κέρδος, εξευτελισμός
για τα μάθημα της Ιστορίας."

Κατερίνα Γώγου, Το Ιδιώνυμο

Στο πλαίσιο των τριών 24ωρων απεργιών στην πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση, έχουν γίνει μαζικές διαδηλώσεις μαζί με φοιτητές και μαθητές, συγκεντρώσεις σε περιφερειακές διευθύνσεις, κατάληψη στο κτίριο της Πρυτανείας στα Προπύλαια και μετατροπή της σε κέντρο αγώνα, παρέμβαση στο κεντρικό δελτίο της EPT. Ο κλάδος, μετά από πέντε χρόνια κινηματικής υπονομείας, παρά τη συνεχή υπονόμευση από τις γραφειοκρατικές συνδικαλιστικές πηγές σε ΔΟΕ - ΟΛΜΕ, προσπαθεί να ξαναπάσιει το νήμα των πλούσιων αγώνων του, μετατρέποντας τη συσσωρευμένη οργή σε παρέμβαση στο κεντρικό πολιτικό πεδίο. Αντιμέτωπος με σφοδρή καταστολή, MAT, χημικά, δακρυγόνα και σοβαρούς τραυματισμούς όλες αυτές τις μέρες. Εξελίξεις αναμενόμενες σε μια "μεταμνημονιακή" βαρβαρότητα διαρκείας με ατελείωτες θυσίες, σχολεία αιματηρών περικοπών και έντασης των ταξικών φραγμών, σε ένα σύστημα που -εν μέσω γενικευμένης κρίσης- δεν έχει πραγματικά τίποτα παραπάνω να "υποσχεθεί" από περαιτέρω επιδείνωση μιας ήδη αβίωτης καθημερινότητας. Έχει ιδιαίτερη σημασία όμως να εστιάσουμε επιγραμματικά την προσοχή μας σε δύο σημεία.

Το πρώτο έχει να κάνει με το ίδιο το νομοσχέδιο για το προσοντολόγιο, που πλήττει ευθέως ένα σύνολο εργασιακών δικαιωμάτων. Καθιερώνει κριτήρια απολύσεων, ενώ ταυτόχρονα απαξιώνει τα επαγγελματικά δικαιώματα των πτυχίων, αναγκάζοντας τους εκπαιδευτικούς να επιδοθούν σε ένα αέναο κυνήγι προσόντων και σκληρού ανταγωνισμού, προκειμένου να εργαστούν με ολιγόμηνες συμβάσεις. Η κεριτροπή ελαστική εργασία, η ανασφάλεια, η περιπλάνηση και η ανακύκλωση της ανεργίας παγιώνονται ως εργασιακό καθεστώς στη δημόσια εκπαίδευση. Αναγνωρίζουμε εδώ ένα ακόμα πεδίο υποδαύλισης και πριμοδότησης κλίματος ατομικισμού και κοινωνικού κανιβαλισμού. Αντίστοιχο εκείνων με τα οποία έχουμε έρθει αντιμέτωποι στον κλάδο των συγκοινωνιών, μέσα από τη συμμετοχή μας στον "Συντονισμό Εργαζομένων στις Συγκοινωνίες και Επιβατών για Ελεύθερη Μετακίνηση" και στον κλάδο του εμπορίου με τη συμμετοχή μας στο "Συντονιστικό δράσης" ενάντια στην κατάργηση της Κυριακάτικης αργίας και στα «απελευθερωμένα» ωράρια". Βλέπουμε την επιχείρηση εγκαθίδρυσης

ενός σύγχρονου εργασιακού μεσαίων και τη διαμόρφωση όρων "ζούγκλας" στην κοινωνία ως εκφάνσεις μιας ευρύτερης συνθήκης, της συνεχίζομενης από τουλάχιστον δύο δεκαετίες καπιταλιστικής αναδιάρθρωσης.

Το δεύτερο έχει να κάνει με την προοπτική. Το κλίμα που έχει διαμορφωθεί έως τώρα, ακόμα και μετά την ολοκλήρωση της διαδικασίας ψήφισης, μετά από μία πρώτη αναβολή συζήτησης εν μέσω κινητοποίησεων, αφήνει περιθώρια για αισιοδοξία, με αναγκαία συνθήκη την ευρύτερη ενεργοποίηση των διαδικασιών βάσης άμεσα. Με απεργιακές επιτροπές, γενικές συνελεύσεις και οριζόντια συντονισμένη δράση σε αγωνιστική κατεύθυνση, τα δεκάδες πρωτοβάθμια σωματεία της εκπαίδευσης μπορούν να συνεχίσουν να ξεδιπλώνουν αντιστάσεις από τα κάτω, διασφαλίζοντας τον ακινητότητα τους. Μακριά από τα "παζάρια" των γραφειοκρατικών συνδικαλιστικών πηγεσιών, από αυταπάτες για "λύσεις" που θα έρθουν από "ειδικούς" και "σωτήρες", από συσχετισμούς σε κοινοβούλια ή ελιγμούς ενώφει εκλογικών αναμετρήσεων. Άλλα και συνδέοντάς τες με όλα τα αγωνιζόμενα κομμάτια της κοινωνίας για την υπεράσπιση των αναγκών μας, φέρνοντας και σε αυτό το πεδίο στο προσκήνιο τα συμφέροντα και τις επιθυμίες μας.

Απέναντι στην ολομέτωπη επίθεση που δεχόμαστε, επιμένουμε ακόμα πιο αποφασιστικά στον δρόμο της συλλογικής πάλης, της ταξικής αλληλεγγύης, της από τα κάτω οργάνωσης σε χώρους δουλειάς, γειτονιές, σχολές και παντού! Είναι απεριόριστη η εμπιστοσύνη μας στις αστέρευτες δυνάμεις του κοινωνικού - ταξικού κινήματος, εκεί όπου βρίσκονται σταθερά οι αναφορές μας. Έχουμε την επίγνωση ότι αυτό είναι που μπορεί υπό προϋποθέσεις όχι μόνο να ανατρέπει τους σχεδιασμούς των κυρίαρχων, αλλά και κάποια στιγμή να ανατρέψει τα πάντα. Όπως είπαν οι απεργοί στην παρέμβασή τους στην EPT: "Είμαστε μια γενιά που μας περισσεύουν οι μνήμες και μας λιγοστεύουν οι αυταπάτες, σάρκα από τη σάρκα των ανθρώπων που εργάζονται καθημερινά για 400-600-700-800 ευρώ... Θέλουμε να ενώσουμε τη φωνή μας με όλους τους εργαζομένους, με όλους τους ανέργους... Απευθύνομαστε σε όλη τη νεολαία... Δεν θα κάνουμε ούτε βήμα πίσω από την εργασιακή ανασφάλεια και περιπλάνηση, δεν θα κάνουμε ούτε βήμα πίσω από την ανεργία, δεν θα κάνουμε ούτε βήμα πίσω από «προσόντα» που στην πραγματικότητα αποτελούν κριτήρια απολύσεων". Ο αγώνας των εκπαιδευτικών για την απόντηση του προσωντολογίου και για μαζικούς διορισμούς είναι και δικός μας αγώνας.

Καρά αυτοπάτη για τις έσπουδημένες συνδικαλιστικές πηγές

Απέναντι στην καταστολή... η αντίσταση και το πείσμα του αγώνα!

Συνελέυσης, απεργιακές επιτροπές, καταλήψεις και συγκρούσεις.
Οι νόμοι και τα διπλάγματα καταργούνται στα διορισμάτα!

Ακοδεμόνευτοι - οργανωμένοι στη βάση κοινωνικοί-ταξικοί αγώνες

Για την ανατροπή του καπιταλισμού και του κράτους

Αναρχική ομάδα "Αναγνωριστικό Κέντρο" / μέλος της Α.Π.Ο.
ipposd.wordpress.com / d_ippos@hotmail.com

Συνέλευση Αντίστασης και Αλληλεγγύης Κυψέλης / Πατησίων

Ανακοίνωση για την απαγόρευση στην εργατική διαδήλωση της 16ης Φλεβάρην να κινηθεί στην Ερμού

Συνεχίζουμε με ταξική αλληλεγγύη, με οργάνωση από τα κάτω και συλλογική αντίσταση-διεκδίκηση

Καταγγέλλουμε την απαγόρευση της συνέχισης της εργατικής διαδήλωσης, τον αυταρχισμό εργοδοσίας-κυβέρνησης-κράτους

Πραγματοποιήθηκε το Σάββατο 16 Φεβρουαρίου 2019 στην Αθήνα η συγκέντρωση και η εργατική διαδήλωση που καλούσαμε δεκάδες κλαδικά και επιχειρησιακά σωματεία του ιδιωτικού τομέα, εκπαιδευτικά σωματεία και συντονισμοί, καθώς και πολλές εργατικές συλλογικότητες και κινήσεις του ταξικού - κοινωνικού κινήματος.

Εκατοντάδες εργαζόμενοι και εργαζόμενες, άνεργοι και άνεργες, συγκεντρώθηκαμε στην Πλ. Κοραή και λίγο μετά τις 12.30 μ.μ. συγκρότησαμε διαδήλωση με πρώτη στάση το Υπουργείο Εργασίας, έξω από το οποίο φωνάζαμε τις διεκδικήσεις και γράψαμε τα συνθήματα της εργατικής διαδήλωσης για Αυξήσεις σε μισθούς και αμοιβές και Συλλογικές Συμβάσεις σύμφωνα με τις ανάγκες των εργαζομένων, ενάντια στις απολύσεις και την εργοδοτική και κρατική τρομοκρατία.

Η διαδήλωση, με πολλά μπλοκ και πανό των εργατικών σωματείων που καλούσαν και στήριζαν την κινητοποίηση καθώς και συλλογικοτήτων του κινήματος, συνέχισε προς το Σύνταγμα και την οδό Ερμού, όπου βρέθηκε αντιμέτωπη με μπλόκο-φραγμό των δυνάμεων καταστολής, με ΜΑΤ και ΥΜΕΤ παραταγμένα κάθετα στην Ερμού.

Οι διαδηλωτές και τα σωματεία απαιτήσαμε να ανοίξει ο δρόμος και να συνεχιστεί η διαδήλωση, φωνάζοντας συνθήματα κατά της καταστολής και της παρουσίας της αστυνομίας. Η απάντηση του επικεφαλής των αστυνομικών δυνάμεων είναι ότι έχει εντολή να μην αφήσει τη συνέχιση της πορείας επί της Ερμού, παρά μόνο αν γινόταν περικυκλωμένη από τα ΜΑΤ, κάτι που δεν έγινε αποδεκτό από την πλευρά μας.

Η διαδήλωση παρέμεινε για αρκετή ώρα στην είσοδο της Ερμού και το Σύνταγμα φωνάζοντας συνθήματα και συνέχισε συγκροτημένα με πορεία στη Βουλή και τα Προπύλαια.

Κλαδικά και Επιχειρησιακά Σωματεία που διοργάνωσαν την εργατική διαδήλωση της 16ης Φλεβάρη 2019

Πορτή αυτοοργάνωσης, αντίστασης και αλληλεγγύης στο Πάρκο Κύπρου και Πατησίων με αφορμή τη συμπλήρωση δέκα χρόνων συλλογικού αγώνα

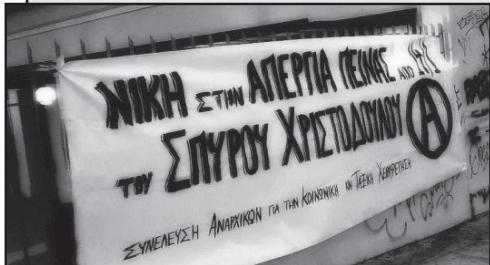
κλοιθέατρο και διασκεδάσαμε στους ρυθμούς των αφροβιράζιλιάνικων κρουστών από την μπάντα του Quilombo. Οι εκδηλώσεις ολοκληρώθηκαν με τη συλλογική κουζίνα και κατέδειξαν για μια ακόμη φορά την ομορφιά και τη δύναμη της συλλογικής δραστηριοποίησης και επανοικειοποίησης του δημόσιου χώρου, επιβεβαιώνοντας ότι η αντίσταση δεν ξεριζώνεται.

Δέκα χρόνια μετά, συνεχίζουμε να κρατάμε ζωντανή τη φλόγα της αντίστασης που διέσωσε το πάρκο από τα καταστροφικά και αντικοινωνικά σχέδια του Δήμου Αθηναίων και του κράτους. Καθώς και τα πρόσωπα όλων εκείνων, τους οποίους συναντήσαμε και σταθήκαμε πλάι πλάι, στις δύσκολες αλλά και τις νικηφόρες στιγμές του κοινωνικού - ταξικού αγώνα. Απέναντι στη συνολική επίθεση που δεχόμαστε, συνεχίζουμε να αγωνιζόμαστε όχι μόνο

για τη διατήρηση του πάρκου ως ανοικτού, δημόσιου, πράσινου χώρου για όλους και εστίας συλλογικοποίησης και πάλις, αλλά και ευρύτερα ως κομμάτι του πολύμορφου ψηφιδωτού των αυτοοργανωμένων κοινωνικών - ταξικών αντιστάσεων, ενάντια στη φτώχεια, την εκμετάλλευση, την καταπίση, τον φόβο, τον πόλεμο, τον εθνικισμό, τον φασισμό και το σύστημα που τα γεννά και τα θρέφει. Για τη ζωή και την αξιοπρέπειά μας! Για την οικοδόμηση μιας κοινωνίας ισότητας, αλληλεγγύης και ελευθερίας!

**ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΝ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟ
ΣΠΥΡΟ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ
(ΑΠΕΡΓΟ ΠΕΙΝΑΣ ΑΠΟ
14 ΓΕΝΑΡΗ)**

**ΑΓΩΝΑΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΝ
ΚΡΑΤΙΚΟ ΡΕΒΑΝΣΙΜΟ ΚΑΙ ΤΙΣ
ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΕΣ ΜΕΘΟΔΕΥΣΕΙΣ**

Ο αγωνιστής κρατούμενος στις φυλακές Λάρισας Σπύρος Χριστοδούλου βρίσκεται σε απεργία πείνας από τις 14/1, διεκδικώντας τη συγχώνευση των ποινών του, όπως προβλέπεται από το υπάρχον νομοθετικό πλαίσιο. Με την απεργία πείνας και τον αγώνα που διεξάγει μέσα από τη φυλακή, αντιστέκεται στην επιχειρούμενη εξόντωση του από τις καταστατικές και δικαστικές μεθοδεύσεις. Μεθοδεύσεις που του στέρουν εκδικητικά το δικαίωμα της συγχώνευσης των ποινών, κάτι το οποίο θα έχει ως αποτέλεσμα την αποφυλάκισή του. Η απόδοση ποινών μη συγχωνεύσιμων (κάτι που οδηγεί στην φυλάκιση του για αρκετά χρόνια ακόμα) αποτελεί καταστρατήγηση του ίδιου του νομικού

πλαισίου που έχει θεσπίσει η εξουσία. Ένα νομικό πλαίσιο που επιστρατεύεται ή ξεπερνιέται, τηρείται κατά γράμμα ή απαξιώνεται, ανάλογα με την πολιτική σκοπιμότητα των εμπνευστών του.

Ο Σπ. Χριστοδούλου είχε καταδικαστεί για ληστεία τράπεζας πρώτη φορά το 1999, ενώ βρισκόταν σε συνθήκες παρανομίας από το 2007 έως το 2015 όπου και συνελήφθη μαζί με τον αναρχικό αγωνιστή Γρ.Τσιρώνη, έπειτα από επιχείρηση της αντιτρομοκρατικής. Μαζί τους βρισκόταν και ο σύντροφός τους Σ. Δραβίλας ο οποίος επέλεξε να αυτοκτονήσει πριν τη σύλληψή του. Έπειτα από τη σύλληψη τους ξεκινάει μια ολόκληρη μιντιακή υστερία, ενώ στήνεται και μια ολόκληρη αφήγηση, βασιζόμενη κυρίως στα παραπεμπτικά της αντιτρομοκρατικής υπηρεσίας, που χαρακτηρίζει τον Σπ. Χριστοδούλου ως συνδετικό κρίκο «ποινικών» και «τρομοκρατών» και τον κατηγορεί για μια σειρά υποθέσεων που περιλαμβάνει ληστείες τραπεζών, απαγωγές, ένταξη και συμμετοχή σε ένοπλες οργανώσεις, που έγινε γνωστή ως «υπόθεση των ληστών του Διστόμου».

Είναι χαρακτηριστικό ότι δεν υπάρχει σχεδόν κανένα στοιχείο που να συνδέει τον Χριστοδούλου με όλες αυτές τις κατηγορίες. Είναι ολοφάνερο, ότι εκείνο που στοιχειοθετεί την «ενοχή του» είναι οι αξιοπρεπείς επιλογές και η στιβαρή στάση που έχει επιδείξει καθ' όλη τη διάρκεια της ζωής του (αυτό διαφαίνεται και από την αιτιολόγηση της άρνησης συγχώνευσης των ποινών από την εισαγγελία). Οι επιλογές του, να σταθεί αλληλέγγυος σε επικρυμένους αναρχικούς αγωνιστές, η επιλογή του δρόμου της παρανομίας, η

επιλογή της σύγκρουσης με τις δικαστικές και καταστατικές μεθοδεύσεις, αλλά και η επιλογή του δρόμου της αλλολεγγύης και του αγώνα μέσα από τις φυλακές, κάνουν τους μπχανισμούς του κράτους να επιδιώκουν εκδικητικά την εξόντωση του.

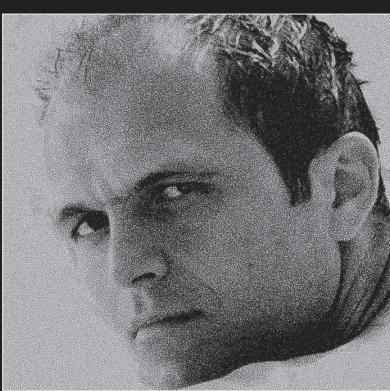
Από την πλευρά μας, στεκόμαστε στο πλευρό του αγωνιστή απεργού πείνας Σπ. Χριστοδούλου. Θεωρούμε τον αγώνα που δίνει κομμάτι του ευρύτερου αγώνα που διεξάγεται μέσα και έξω από τις φυλακές ενάντια στον κρατικό ρεβανσισμό, την κρατική τρομοκρατία και καταστολή, τις σκευωρίες και το καθεστώς εξαίρεσης για τους κρατούμενους αγωνιστές. Θεωρούμε τους αγώνες που διεξάγονται μέσα στις φυλακές κομμάτι των ευρύτερων κοινωνικών και ταξικών αγώνων που ξεσπούν στις γειτονιές, στους χώρους εργασίας, στις σχολές και στα σχολεία. Αγώνες που κρατάνε ανοιχτό το δρόμο για την ανατροπή της κρατικής και καπιταλιστικής βαρβαρότητας και την δημιουργία ενός κόσμου ελευθερίας, ισότητας και δικαιοσύνης, χωρίς φυλακές και καταπίεση.

**ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΟΥΣ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥΣ
ΑΓΩΝΙΣΤΕΣ
ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΟ ΦΟΒΟ, ΤΗΝ
ΥΠΟΤΑΓΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ...
ΝΑ ΑΝΤΙΑΣΟΥΜΕ ΤΗΝ ΟΡΓΑΝΩΣΗ
ΚΑΙ ΤΟ ΠΕΙΣΜΑ ΤΟΥ ΑΓΩΝΑ**

**ΜΑΧΗΤΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ –
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΣΗ –
ΤΑΞΙΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ**

αναρχική ομάδα «δυσήνιος ίππος»/ΑΠΟ και σύντροφοι-συντρόφισσες

ο θάνατος δεν θα σβήσει
το βλέμμα των εξεγερμένων

**ΤΙΜΗ ΣΤΟΝ ΑΝΑΡΧΙΚΟ ΑΓΩΝΙΣΤΗ
ΛΑΜΠΡΟ ΦΟΥΝΤΑ**

η μνήμη των συντρόφων παραμένει
ζωντανή μέσα στον αγώνα

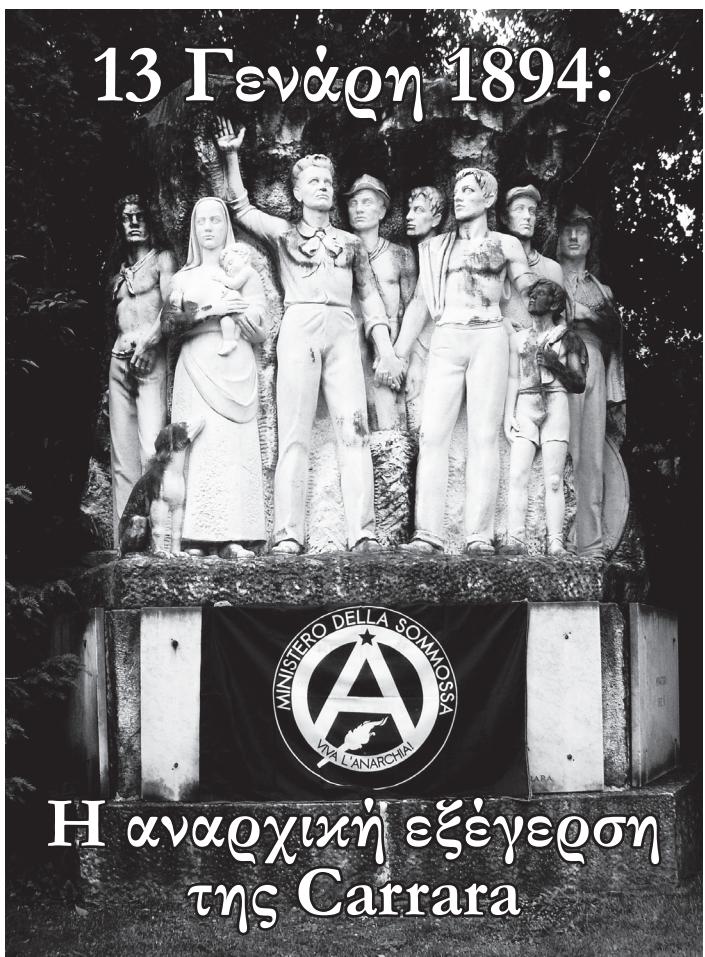
ζόφος
από την έρημο του πραγματικού

**ΝΑ ΓΚΡΕΜΙΣΤΕΙ ΤΟ ΦΡΑΓΜΑ ΤΟΥ ΑΧΕΛΩΟΥ ΣΤΗ ΜΕΣΟΧΩΡΑ
– ΚΑΜΙΑ ΕΞΟΡΥΞΗ ΥΔΡΟΓΟΝΑΝΘΡΑΚΩΝ ΣΤΗΝ ΗΠΕΙΡΟ**

Την Τετάρτη 6 Φλεβάρη η Πρωτοβουλία Αγώνα για τη Γη και την Ελευθερία κάλεσε συγκέντρωση έξω από το Σ.Τ.Ε όπου είχε προγραμματιστεί η εκδίκαση της προσφυγής του Συλλόγου Κατακλυζομένων Μεσοχώρων σχετικά με την τελευταία Περιβαλλοντική Μελέτη που έχει κατατεθεί από τη ΔΕΗ στο Υπουργείο Περιβάλλοντος & Ενέργειας για τη λειτουργία του Υ/Η φράγματος στη Μεσοχώρα. Την ίδια μέρα, εκδικάζοταν επίσης προσφυγή περιβαλλοντικών οργανώσεων σχετικά με την έρευνα και την εξόρυξη υδρογονανθράκων στην Ηπειρού που επιχειρείται από μεγάλες εξορυκτικές πολυεθνικές εταιρίες.

ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΛΕΗΛΑΤΟΥΝ ΤΗ ΓΗ – ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗ ΓΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

H Lunigiana είναι μια γεωγραφική περιοχή της Ιταλίας που βρίσκεται μεταξύ Λιγουρίας και Τοσκάνης. Εκεί, τον Ιανουάριο του 1894 οι αναρχικοί συνέβαλαν καθοριστικά σε μια πραγματική λαϊκή εξέγερση εναντίον της εθνικής κυβέρνησης. Την εποχή εκείνη, όλη η περιοχή της Lunigiana, η περιοχή δηλαδή γύρω από την Carrara και το Arouane, χαρακτηρίζοταν από έντονη εξόρυξη και εμπορία μαρμάρου, με αποτέλεσμα την μεγάλη συνάθροιση εργατών.

Η Carrara είναι μέχρι σήμερα μια διαφορική «εστία» του αναρχισμού στην Ιταλία, με αρκετές οργανώσεις να δραστηριοποιούνται στην πόλη. Οι αναρχικοί εργάτες στα λατομεία ήταν επίσης οι κινητήρια δύναμη πίσω από την οργάνωση των εργατών και οι κύριοι πρωταγωνιστές της εξέγερσης της Lunigiana τον Ιανουάριο του 1894. Η πρώτη αναρχική ομάδα της Ιταλίας δημιουργήθηκε στην Carrara το 1885, όταν αναρχικοί εργάτες βρέθηκαν εκεί ως εξόριστοι από το Βέλγιο και την Ελβετία.

Η συχνή παρουσία σε αυτή την περιοχή αναρχικών όπως ο Μπακούνιν, ο Καφέρο, ο Μαλατέστα, ο Γκόρι, ο Γαλένι, ο Σικτό, ο Μολινάρι και άλλοι, διευκόλυνε την εξάπλωση της αναρχίας μεταξύ των εργαζομένων, χαρακτηρίζοντας, ακόμα και στις μέρες μας, αυτή τη γεωγραφική περιοχή ως μία από αυτές με τη μεγαλύτερη παρουσία αναρχικών. Ο αναρχικός Gallileo Pala, παρατήρησε για την Carrara πως εκεί «μέχρι και οι πέτρες είναι αναρχικές».

Σύμφωνα με τον ιστορικό Antonio Bernieri η εξέγερση ήταν το αποτέλεσμα του αυθορμητισμού και της έντονης δραστηριότητας των εργατών. Ένα πράγμα φαίνεται βέβαιο: η περιοχή του Arouane ήταν σε πλήρη έκρηξη εξαιτίας της βαθιάς οικονομικής κρίσης που προκάλεσε η ενοποίηση της Ιταλίας. Στην κρίση προστέθηκαν οι σκληρές συνθήκες στις οποίες βρίσκονταν οι εργαζόμενοι και οι αγρότες της Carrara.

Στις 3 Ιανουαρίου 1894, ο πρωθυπουργός Francesco Crispi είχε κηρύξει κατάσταση πολιορκίας σε όλη τη Σικελία στέλνοντας 40 χιλιάδες στρατιώτες να καταστείλουν την εξέγερση των εργατών ενάντια

στην αγροτική μεταρρύθμιση και στις αυξήσεις σε βασικά είδη διαβίωσης, όπως το ψωμί. Η «τάξη αποκαταστάθηκε» με τη χρήση ακραίας βίας, συμπεριλαμβανομένων των εκτεταμένων εκτελέσεων. Παράλληλα, το αναρχικό και σοσιαλιστικό κίνημα είχε κατακτήσει την εργατική τάξη της Σικελίας με αποτέλεσμα οι αγωνιζόμενοι εργάτες να δεχτούν τη σκληρή καταστολή από την κυβέρνηση Crispi.

Η καταστολή αυτή οδήγησε στην διεξαγωγή πολλών διαδηλώσεων αλληλεγγύης από τους εργάτες της Lunigiana, καθώς οι Σικελοί εργάτες ήταν, ανάμεσά τους, ιδιάιτερα πολυάριθμοι και μαχητικοί.

Στις 7 Ιανουαρίου 1894, οι εργάτες επιτέθηκαν εναντίον των κρατικών αρχών, όπως είχαν κάνει και οι αντίστοιχοι εργάτες της Σικελίας λίγες μέρες πριν.

Όπως διηγείται ο Pier Carlo Masini για την έκρηξη της εξέγερσης:

«Στις 13 Ιανουαρίου 1894 κηρύχτηκε, στην Carrara, απεργία διαμαρτυρίας εναντίον της κατάστασης πολιορκίας που υπήρχε στη Σικελία και σε ένδειξη αλληλεγγύης με τους συλληφθέντες εργάτες. Η διαδηλώση, η οποία προορίζοταν επίσης να εκφράσει τη δυσαρέσκεια της για την επιστράτευση του 1869, οδήγησε σε μια μεγάλη συγκέντρωση απεργών στην πόλη Carrara.

Σταδιακά, η συγκέντρωση εξελίχτηκε στο σχηματισμό οδοφραγμάτων στο Foce, μεταξύ Massa και Carrara, και στη διακοπή των τηλεγραφικών γραμμών. Στη συνέχεια, ομάδες διαδηλωτών επιτέθηκαν και λεπλάτσαν τους σταθμούς της αστυνομίας και τις οποιοφόρες των φρουρών. Στην Avenza υπήρξε η πρώτη ένοπλη αντιπαράθεση με νεκρούς έναν καρφινίερο και έναν διαδηλωτή.

Μεταξύ 13 και 14 Γενάρη, πραγματοποιήθηκαν συγκεντρώσεις των ανταρτών σε Becizzano, Codena και Miseglia και κινήθηκαν προς την πόλη φωνάζοντας «Ζήτω η Σικελία! Ζήτω η επιανάσταση!», με την πεποίθηση και την ελπίδα ότι και σε άλλα μέρη της Ιταλίας θα ξεσπούσαν παρόμοια γεγονότα. Την 15η του μήνα υπήρξε μια δεύτερη σύγκρουση μεταξύ μιας ομάδας που κατέβαινε από τη Fossola προς την Carrara και του ιππικού: άλλος ένας νεκρός ανάμεσα στους εργάτες. Στις 16, στις παρυφές της πόλης, κοντά στο στρατώνα Dogali, μια ομάδα από 400 διαδηλωτές, οπλισμένους με τσουγγράνες, δίκρανα και μερικά τουφέκια, συναντήθηκε με μια διμοιρία των στρατιωτών. Οκτώ διαδηλωτές σκοτώθηκαν, πολλοί τραυματίστηκαν. Η ομάδα διαλύθηκε. Ορισμένοι κατέψυγαν στα βουνά όπου συνελήφθησαν τις επόμενες μέρες».

Η καταστολή και οι δίκες γίνονται ενώπιον των στρατιωτικών δικαστηρίων με βαριές ποινές. Περίπου τριακόσιοι καταδικάζονται για καταστροφές, ενώ διακόσιοι εννέα αναρχικοί καταδικάστηκαν ως τέτοιοι. Όσοι δεν πηγαίνουν στη φυλακή, υποχρέωνται σε κατ' οίκον περιορισμό. Για το απλό γεγονός της παρουσίας στις διαδηλώσεις, καταδικάστηκαν σε είκοσι χρόνια.

Σε τρεις μήνες δικών, τα δικαστήρια έβγαλαν συνολικά 454 καταδικαστικές αποφάσεις με πάνω από 2.500 χρόνια φυλάκισης. Μεταξύ των καταδικασθέντων πολλοί ανήκαν στο αναρχικό κίνημα, όπως ο Luigi Molinari που ήταν, ίσως, ο πιο γνωστός και επίσης ένας από τους πιο βαριά καταδικασμένους: 23 χρόνια αρχικά, τα οποία μειώθηκαν σε επτά στην έφεση.

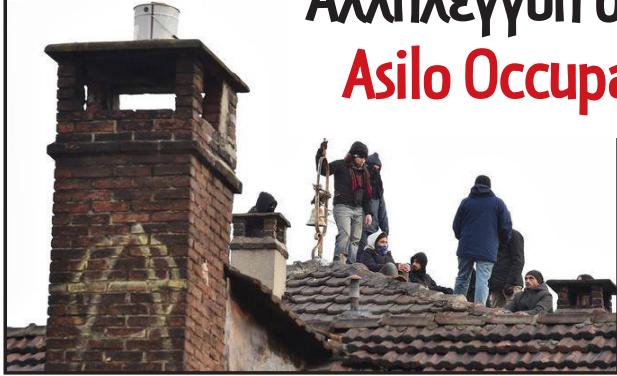
Μετά την δολοφονική επίθεση που δέχτηκε στη Ρώμη στις 16 Ιούνη 1894 ο πρωθυπουργός Crispi, αλλά και τη δολοφονία του γάλλου προέδρου Carnot λίγες μέρες νωρίτερα από αναρχικούς, η κυβέρνηση βρήκε την ευκαιρία να ψηφίσει το λεγόμενο αντι-αναρχικό και αντι-σοσιαλιστικό νόμο με αποτέλεσμα την ένταση των διώξεων σε βάρος των αναρχικών. Σύμφωνα με αυτόν το νόμο η αστυνομία λάμβανε αυξημένη εξουσία προχωρώντας σε προληπτικές συλλήψεις και απελάσεις με βασικό επιχείρημα την «υποκίνηση του ταξικού μίσους».

Πηγές:

- Περιοδικό A-rivista anarchica, τχ. 211 (1994)

- <http://ita.anarchopedia.org>, Moti anarchici della Lunigiana (1894)

Αλληλεγγύη στην κατάληψη Asilo Occupato στο Τορίνο

Τα ξημερώματα της 7ης Φεβρουαρίου ειδικές κατασταλτικές δυνάμεις του ιταλικού κράτους έκαναν στην επιχείρηση εκκένωσης της αναρχικής κατάληψης Asilo Occupato στο Τορίνο. Η επιχείρηση διήρκεσε περίπου 30 ώρες, καθώς οι μπάτσοι βρέθηκαν αντιμέτωποι με τη σθεναρή αντίσταση των καταληφών που ανέβηκαν στην οροφή του κτιρίου. Πραγματοποιήθηκαν 6 συλλήψεις. Οι συλληφθέντες προφυλακίστηκαν με βάση το «αντιτρομοκρατικό» άρθρο 270, κατηγορούμενοι για επιθέσεις ενάντια σε επιχειρήσεις και οργανισμούς διαχείρισης κέντρων κράτησης μεταναστών (CPR).

Η εκκένωση της συγκεκριμένης ιστορικής κατάληψης στο Τορίνο, που μετρούσε 24 χρόνια ζωής και αγώνα, είναι μια μόνο στιγμή της κατασταλτικής επίθεσης που έχει εξαπολύσει η νεοφασιστική κυβέρνηση Salvini – Di Maio της Ιταλίας σε βάρος του αναρχικού κινήματος και των κατειλημένων/αυτοδιαχειρίζομενων χώρων αγώνα. Ενδεικτική είναι η προεκλογική δέσμευση για εκκένωση αρκετών καταλήψεων σε ολόκληρη την ιταλική επικράτεια, η αναβάθμιση του νομικού οπλοστασίου με ακόμα σκληρότερες ποινές για όσους προβαίνουν στην κατάληψη άδειων κτιρίων, αλλά και η σύνδεση των συγκεκριμένων διώξεων στο Τορίνο με τον αγώνα ενάντια στα στρατόπεδα συγκέντρωσης μεταναστών και η ενεργοποίηση του αρ.

270 του ποινικού κώδικα περί «ανατρεπτικής δράσης», μια κατασταλτική μεθόδευση που χρησιμοποιείται για το χτύπημα των αναρχικών εδώ και πολλά χρόνια στην Ιταλία.

Τις επόμενες μέρες πραγματοποιήθηκαν πολυάριθμες κινήσεις αλληλεγγύης στους καταληφίες του Asilo και ενάντια στην καταστολή. Το Σάββατο 9 Φεβρουαρίου, περισσότεροι από 2000 άνθρωποι, με κεντρικό πανό “Κάνουν το πόλεμο στους φτωχούς και τον ονομάζουν ανάπλαση. Ν’ αντισταθούμε στα αιφεντικά της πόλης” διαδήλωσαν στο κέντρο του Τορίνο προς την κατεύθυνση της Via Alessandria, όπου βρισκόταν η κατάληψη, για να ανακαταλάβουν το κτίριο. Ξέσπασαν πολύωρες συγκρούσεις με την αστυνομία με αποτέλεσμα έντεκα συλλήψεις (οι σύντροφοι αφέθηκαν ελεύθεροι με περιοριστικούς όρους) και δεκάδες τραυματισμούς, αρκετούς σοβαρούς.

Στις μπροστόλεις της Ευρώπης-φρούριο, τα κράτη και τα αιφεντικά επιχειρούν να καταπίνξουν κάθε φωνή που αντιμέτωπαι την εξουσία τους. Μέσα σε αυτή την ασφυκτική πραγματικότητα, οι κατειλημμένοι κοινωνικοπολιτικοί χώροι ως ορατά σημεία αντίστασης, ως φορείς έμπρακτης αμφισβήτησης του κόσμου της εξουσίας, του κέρδους, της ιδιοκτησίας και της διαμεσολάβησης των αναγκών, βρίσκονται αντιμέτωποι με την επιθετικότητα της κρατικής και παρακρατικής καταστολής, της κερδοσκοπικής εκμετάλλευσης και λεπλασίας.

Το βράδυ της Τρίτης 12 Φλεβάρη πραγματοποίησαμε μια συμβολική κίνηση στο ιταλικό προξενείο της Πάτρας με συνθήματα και

κόκκινες μπογιές. Ήταν μια ελάχιστη κίνηση διεθνιστικής αλληλεγγύης. Απέναντι στην κρατική καταστολή κανείς δεν είναι μόνος.

Από τους δρόμους της Ελλάδας εκφράζουμε την αλληλεγγύη μας στους συντρόφους και τις συντρόφισσες της κατάληψης Asilo στο Τορίνο.

Απέναντι στην βαρβαρότητα του καπιταλισμού και την ένταση της καταστολής, ως αναρχικοί, έχουμε να αντιπαραθέσουμε τα όπλα της κοινωνικής, ταξικής και διεθνιστικής αλληλεγγύης, αναγνωρίζοντας πως στις μέρες μας είναι επιτακτικότερα από ποτέ η σύνδεση των αγωνιζόμενων διεθνώς και ο κοινός αγώνας ενάντια στην κοινή επίθεση που δεχόμαστε. Σε κάθε ανοιχτό μέτωπο του κοινωνικού και ταξικού αγώνα, όπου εκδηλώνεται η επιθετικότητα του κράτους και του κεφαλαίου, επιχειρώντας τη ριζοσπαστικοποίηση των αγώνων μέσα από τη σύνδεση τους με το καθολικό κοινωνικό όραμα της κοινωνικής και ταξικής χειραφέτησης.

Παρέμβαση με μπογιές και συνθήματα στο Ιταλικό προξενείο στην Πάτρα

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ ΚΑΤΑΛΗΨΙΕΣ ΤΟΥ ASILO OCCUPATO ΣΤΟ ΤΟΡΙΝΟ

ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΥΣ ΣΥΛΛΗΦΘΕΝΤΕΣ

ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΟΣ ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ, ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΟ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟ

Πάτρα, 13 Φλεβάρη 2019

Αναρχική ομάδα «Δυσήνιος Ίππος» – μέλος της Αναρχικής Πολιτικής Οργάνωσης

Εκδηλώσεις στην Κωνσταντινούπολη

Το Σάββατο 26 και την Κυριακή 27 Γενάρη σύντροφοι και συντρόφισσες από την Αναρχική Πολιτική Οργάνωση βρέθηκαν στην Τουρκία, προσκεκλημένοι της Αναρχικής Επαναστατικής Δράσης (DAF) να μιλήσουν σε δύο πολιτικές εκδηλώσεις στον χώρο της Κολεκτίβας 26A στην Καντικοϊ της Κωνσταντινούπολης. Την πρώτη μέρα η εκδήλωση πραγματοποίηθηκε με τοποθετήσεις της Ομάδας ενάντια στην πατριαρχία της Αναρχικής Πολιτικής Οργάνωσης και των Αναρχικών Γυναικών (Αναρχιστ Καραγιάννης). Τη δεύτερη μέρα έγινε παρουσίαση από συντρόφους της κατάληψης Λέλας Καραγιάννη 37.

YUNANİSTAN'DA ANARŞİZM - 1 26 OCAK CUMARTESİ 17:00

Yunanistan'daki erkek egemenliğine karşı anarşist kadınların mücadeleşini Ataerkevî Karşı Grup'tan kadınlar anlatıyor
Mor Atölye | Natans erkekler kapıldır
www.kolektif26a.org Kadıköy: Osmanâja Mah. Serasker Cad. Mimar Çikmaz Sk. No: 9/3